

Norwegian
63-0115

Aksepter Guds Tilveiebrakte Vei Ved Endetiden

Accepting God's Provided Way At The End Time

15 Januar, 1963
Phoenix, Arizona, USA

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

Akseptor Guds Tilveiebrakte Vei Ved Endetiden

⁰⁰¹ [Forsamlingen synger "Bare Tro" - Red.] Hvordan har du det, Broder Carl? Skyv den stolen tilbake. All right. Er det min? Å, her er det fint. Vel, det er sannelig fint å være tilbake i Herrens hus i kveld, og spesielt dette, fordi jeg hadde det privilegium å innvie dette Herrens hus for en tid siden da vår kjære Broder Sharritt bygget dette stedet. Og vi innviet det til Herren for Hans tjeneste. Det er godt å være i Guds hus på denne tiden, er det ikke? Det er et virkelig fint sted å være. Jeg kom ned hit for å komme bort fra det kalde været, og så kom jeg rett inn i det. Jeg sa sist kveld, "Jeg håper at jeg ikke bringer dere for mye trøbbel." Vel, dere vet, de sier at sommeren har sin vinterhvile her ute. Og kanskje vinteren kom for å se til hvordan den hadde det. Men det er godt å være her når det måtte være.

⁰⁰² Jeg har alltid hatt en følelse for Phoenix, helt siden jeg var en liten gutt. Jeg elsker Phoenix. Phoenix var det første sted som jeg noen gang talte til folk som ikke var av den hvite rase, og det var Indianere. Jeg dro opp til reservatet, og jeg antar at det kan være folk her i kveld som husker da jeg ga Gud et løfte på en plattform: hvis Han ville helbrede en alkoholiker og en kvinne med TB, så ville jeg dra til reservatene og forkynne til Indianerne. Og de minnet meg om det, og begge ble helbredet. Og jeg dro opp til Apasje Reservatet, og der ga Herren oss stor seier. Jeg kan ikke komme på denne damens navn som var helbredet for kreft der oppe. Det var et enestående tilfelle. Etter hva jeg husker så var hun en misjonær fra Assemblies of God. Vi dro med henne (Mitchell), og... Det stemmer. Er det noen her som var på dette møtet der oppe i reservatet den kvelden? Ja, det stemmer.

⁰⁰³ Jeg tenkte at jeg skulle være imot det. Jeg kunne ikke få dem til å forstå hva jeg mente. Jeg glemmer aldri den kvelden. Lenge etter at jeg hadde talt en stund og fortalt dem om Kristus... Jeg sto på trappene til misjonshallen. Stedet var helt fullt, og de var på utsiden. Jeg snakket til dem. En framstående ting den kvelden var en gammel Indianerbroder som de hadde brakt med på et bord, lang tid før morgenen, og de var blitt våte der hvor de hadde gått over elven, de vasset over den et sted og brakte ham med. Jeg spurte den unge karen; jeg sa, "Er du ikke redd for at du skal få lungebetennelse?" Han sa, "Jesus Kristus tar Seg av meg. Jeg bringer min far." "Fint." Jeg sa, "Tror du at han vil bli helbredet?" "Ja." Han ristet av lammelse. De to unge guttene bar ham. Jeg ba for den gamle mannen. Etter en stund hørte jeg noe som skrek. Jeg så ned. Den gamle mannen hadde tatt bordet på ryggen sin, og gikk omkring og vinket til alle sammen. Alt som trengs er bare enkel tro.

⁰⁰⁴ Jeg husker den kvelden, en søt gammel Indianerkvinne, hun hadde lange hårfletter som hang ned. Hun gikk med krykker, som var hjemmelaget, omtrent som en sopelime med et stykke tre på toppen av dem lik en 2x4 plank, med filler rundt. Hun var i bønnekøen som kom innenfra bygningen. Men der var en liten ung Indianergutt, en meget sterk utseende liten kar. Han støtte resten av den inn for å få dem i bønnekøen. Og den stakkars lille tingen prøvde å få disse kjeppene sine (krykkene) ut. Og hun hadde sett to eller tre helbredelser før hun kom i køen. Og jeg tenkte som hun så på meg, med disse store dype rynkene og med tårer som skar seg gjennom disse grøftene i hennes kinn, så tenkte jeg, "Hun er noens mor." Jeg sa aldri et ord til henne, jeg ba aldri for henne eller noen ting. Hun bare så opp på meg. Og som hun gjorde det, så bare ga hun meg krykkene og gikk sin vei. Det var bare så enkelt.

⁰⁰⁵ Min sønn prøver å gire meg opp her. Kan dere høre meg bedre nå? Jeg leste en fortelling i dag om en gris som ble tatt til helligdommen. Jeg antar at dere har lagt merke til at... [Mikrofonen blir ordnet på – Red.] Dette kjennes bedre ut. Det er måten livet er på. Det har masse med knuter, har det ikke? Folket står, og vi vil ikke ta mer tid enn vi kan for å hjelpe. Dere er slikt et fint folk, og jeg kunne ønske å tale lenge til dere. Vi er her i besøk med Full Gospel Business Men's Fellowship. Og det regionale stevnet blir holdt over her på Ramada som begynner i siste del av... La meg se, Hva er datoen? Den 24de til den 28de på Ramada Inn. Det vil bli noen storslagne talere der: Broder Oral Roberts, med mange andre. Vi har alltid en fin tid. Og når folket kommer sammen slik som dette, så har vi en stor tid her på Ramada Inn.

⁰⁰⁶ Det kan være at Broder Oral og jeg vil ha et helbredelsesmøte over der. Det er ikke godt å si. Det ville vært fint. Vi har aldri hatt et møte sammen. Jeg vet ikke om hva han tenker om å ha et slikt møte, han og jeg sammen, men jeg er villig. Hvis han kan innstille seg på det, så vil vi prøve å be for de syke mennesker. Vi har ikke holdt noen helbredelsesmøter. Vi har ikke gitt ut bønnekort eller noen ting, på grunn av de overfylte små kirkene, dere vet, når folket... Man kan nesten ikke få folket inn og ut. Og når man gjør, så forårsaker det en sammenhoping og blanding rundt om, og brannsjefen ville ikke sette pris på det. Vi har på en måte bare utelatt helbredelsesmøtene så langt, og vi bare prøver på å bringe et lite Evangelisk budskap til... Og med deres nærvær og samarbeide med meg, og deres bønner som oppmuntrer meg til å være her. Og jeg håper at de små budskapene oppmuntrer dere til å fortsette og leve for Kristus.

⁰⁰⁷ Og jeg legger merke til at mange ganger kommer folk fra en menighet til en annen. Og det gjør oss alle kjent med hverandre, og vi bare blir kameratslige med hverandre. Jeg liker det. Vi kan likeså godt sitte sammen her på himmelske

Herre. Jeg har vært en tviler. Jeg vil ikke være det mer. Jeg tror rett nå at Du kommer til å helbrede meg." Helbred denne personen, Herre. Helbred denne kvinnen, helbred denne mannen, helbred dette barnet, helbred denne unge piken, den unge gutten. Å Herre Gud, Skaper av himlene og jorden, hvordan kan vi sitte her, Herre? Dette burde bringe opprykkende tro, en Guds kraft som skulle feie over hele denne forsamling, Herre, til større høyder og Guds herlighet. La djevelen, som har hatt disse mennesker bundet, slippe dem løs. På Guds løfter som jeg tror på, på Bibelen som jeg lærer, på den Gud som beviser at dette er i Bibelen, og som beviser at Han er Bibelens Gud...

¹¹⁷ Etter 2000 år er Han fortsatt med oss i kveld, oppstanden fra det døde, den samme i går, i dag, ja til evig tid. På grunnlag av Hans utgytte Blod, Han lever, og er nærværende etter 2000 år. Jeg utfordrer djevelen med hele hans kraftløse sykdomsånd til å komme ut av disse mennesker. Slipp løs denne synder, slipp løs den frafalne i Jesu Kristi Navn. Kom ut av dem slik at de kan gå fri. Jeg krever deres helbredelse, deres frelse i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Forlat dem, du tvilens og vantroens stygge, onde, urene ånd. Gå fra denne menighet, fra diss mennesker, i Jesu Kristi Navn. Amen.

¹¹⁸ Jeg tror at troens bønn har blitt bedt. Jeg vil at dere skal gjøre noe nå, rett her hvor dere er. Driv ned en stolpe i ditt sinn. "Rett her på denne stol, da jeg sto opp og hørte Ordet, og så Gud stadfeste Sitt Ord, beviste at Det var rett. Troens bønn har blitt bedt for meg. Hvis djevelen noen gang vil prøve å fortelle meg igjen at jeg er syk, eller om noe er galt, så vil jeg bringe ham rett tilbake til denne stolpen. Rett nå har troens bønn blitt bedt for meg, og jeg er frelst fra min sykdom. Jeg er frelst fra mine synder. Jeg er et Guds barn, og jeg vil ikke lenger gå djevelens løgner i møte. Jeg er Guds frie tjener." Amen. Vil dere gjøre det? Si, "Amen." Løft deres hånd og si, "Jeg tror det." Amen, amen.

¹¹⁹ For meg så avgjør det saken. Gjerningen er gjort. Det er over. Gud sa så, og det beviser det. Hvordan kan Han gjøre noe annet enn å stadfeste Sitt Ord. Om Han vil stadfeste det for meg, så kan Han stadfeste det for dere. Tror dere det? All right, la oss da stå opp på våre føtter og prise Ham. Gi Ham all pris og ære. Amen. Ære være Gud. Takk, Herre Jesus. Vi elsker Deg. Vi priser Deg. Vi aksepterer disse ting. Vi tror at Du gjør det for oss nå. Du er vår Frelser. Du er vår Helbreder, og vi elsker Deg for det. Velsignet være Herrens Navn for evig. Motta disse mennesker, Herre, og la dem være Dine tjenere fra nå av, gjennom Jesu Navn. Gud velsigne dere.

sitter til høyre for meg. Hun ber for en sønn som er i vanskeligheter. Tvil ikke. Ha tro.

¹¹³ Til venstre for meg er det en kvinne, og hun er redd. Hun er redd for at hun kan ha kreft. Hun er helt ifra seg på grunn av det. Jeg håper at hun ikke går glipp av dette. Kvinnen har prøvd i lang tid å presse sin vei inn. Hun er redd. Hun er ikke herfra. Hun kommer fra en annen by, og den byen er mindre enn denne, den ligger mot sør herfra. Den ligger ved siden av et fjell. Det er Tucson. Damen navn er Fru Bach. Tror du? Vil du akseptere din helbredelse? All right. Vær ikke redd for det lenger. Din tro gjør deg frisk. En dame ved navn Fru Hershey. Ikke glem; Gud kan bevise at den sønnen er uskyldig hvis du vil tro av hele ditt hjerte. Ikke tvil. Ha tro. Tro. En dame sitter over her på min høyre side, hun lider av hjertetrøbbel. Hennes navn er Fru Cloud. Hvis du vil tro av hele ditt hjerte, og akseptere din helbredelse, så vil den Allmektige Gud gjøre deg frisk. Vil du tro det? All right. Tro av hele ditt hjerte. En dame langt tilbake til høyre for meg, med en mørk kjole på seg... Fru Yates, tro av hele ditt hjerte, så vil dine ryggproblemer forlate deg.

¹¹⁴ Å, du verden. Elsker dere Ham? Tror dere Ham? Er Han den samme i går, i dag, ja til evig tid? Hvis Han beviser det og dere ser at det er rett, og disse mennesker vil vitne at jeg aldri har sett dem mitt liv... Men om dere vil ta mitt ord for hva jeg sier, hvis dere vil tro av hele deres hjerte, og legge hendene på hverandre, så vil dere bli helbredet. Det er et tegn på endetiden. Legg deres hender på hverandre, dere som skal be for hverandre. Hvis du er en synder, så bekjenn din synd. Hvis du er en frafallen, bekjenn at du er feil. Hvis du er syk, så bare bekjenn at du ønsker å bli helbredet. Si, "Jeg tror Deg, Gud." Bibelen sa aldri at det var bare William Branham's bønner som ville gjøre dette, men Han sa, "Disse tegn skal følge dem som tror. Om de legger hender på den syke, så skal de bli friske. Tror dere det?"

¹¹⁵ Hvor lenge har jeg vært hos dere, Phoenix? Dette er omtrent det 17de året jeg har kommet hit. Har dere noen gang sett at det ble bevist feil en gang? Har det alltid vært nøyaktig slik som den Hellige Ånd talte det tusen ganger tusener av ganger? Hvor mange ganger verden rundt i alle nasjoner, og slekter, tunger og folk? Det er Jesus Kristus, ikke deres broder. Og jeg siterer Hans Ord til dere. "Disse tegn skal følge dem som tror. På de syke skal de legge sine hender, og de skal bli friske." Legg dine hender på noen og be for dem. Ikke be for deg selv nå, for de ber for deg. Be du for dem. La oss bøye våre hoder i det ærverdige Jesu Kristi Nærvær, som beviser Seg Selv å være iblant oss. Han er din Gud på samme måte som Han er min Gud.

¹¹⁶ Be slik dere gjør i din menighet. Be for den personen som har sin hånd på deg. Be tilbake for dem og tro på Gud. Bekjenn dine synder, si, "Jeg er feil,

steder, fordi vi drar til dens slags sted hvor vi vil være sammen på himmelske steder i Himlen. Jeg fikk noen linjer med kritikk her om dagen i posten. Kan hende at det kan bli sendt videre mens vi på en måte justerer våre følelser. Enhver forkynner vet at du må si noe som på en måte justerer deg selv til forsamlingen, og forsamlingen til deg.

⁰⁰⁸ Business Men hadde artikkelen i deres Business Men's Voice," om et lite... Jeg tror vi bare skal kalle det for et syn, og det var litt annerledes fra syner som jeg vanligvis har. Jeg hadde blitt tatt opp fra hvor jeg var, og for meg så det ikke ut til å være lenger enn taket på denne bygningen. Der var jeg på et annet sted hvor jeg så alle dem som hadde gått bort. Mange av dere har selvfølgelig lest artikkelen. Og etter at Han hadde fortalt meg hvem de var, og de var alle unge igjen. Jeg har alltid vært redd for å dø. Ikke redd slik at jeg skulle gå fortapt, men jeg ønsket ikke å bli en ånd. Jeg bare ønsket å være et menneske, for jeg har alltid forstått som et menneske, og tatt folk i hånden. Og jeg tenkte, "Hva om jeg kommer dit, og jeg møter Broder Rose, og han er en liten hvit sky, eller noe. Jeg vet at det var Broder Rose ved en annen sans, men jeg kunne ikke håndhilse på ham, og jeg kunne ikke snakke til ham, eller..." Jeg undret meg, "Ville ikke det være fryktelig?" Men jeg tenkte, "Så når jeg vender tilbake, så vil jeg selvfølgelig ha en oppstandelse." Dette Skriftsted hadde aldri kommet for meg før, at hvis dette jordiske tabernakel (hus) nedbrytes, så har vi et som allerede venter.

⁰⁰⁹ Så den morgenen hadde jeg stått opp og jeg tenkte, "Boy, du er 50 år gammel. Hvis du har tenkt å gjøre noe for Herren, så er det best du rasker på. Du kommer til å bli alt for gammel etter en stund." Og plutselig ble jeg tatt opp til dette stedet, og jeg kunne se tilbake og se meg selv her nede. Jeg hadde aldri hatt denne opplevelse. Jeg har mange ganger hatt syner i å se meg selv stående et sted, åh, dersom du ikke skjønner det, så vil du tenke at du har mistet forstanden. Du er her, ser på deg selv der. Og så drar du herfra, og du er i deg selv der. Det kan være år tilbake, mange år framover, og så videre. Det er vanskelig og forklare. Du kan ikke forklare det. Du kan ikke forklare Gud. Du blir nødt for å tro Ham. Ser dere? Hvis du kan forklare det, da er det ikke lenger tro. Du blir bare nødt til å tro det.

⁰¹⁰ Og etter at Han hadde fortalt meg, og sett alle disse mennesker. De hadde legemer. Det kunne ikke være synd, disse menn og kvinner. Disse kvinnene klemte meg, og de var kvinner, men der var ingen mulighet for at det skulle være synd, fordi kjertlene i våre legemer vil bli forandret der. Vi er forskjellig i kjønn nå, på grunn av verdens reproduksjon, og i våre ekteskap for å føde barn. Men da vil det ikke være noe mer behov for det. Det vil ikke bli født flere barn. Vi vil ikke ha sexkjertler i den nye verden. Ser dere? Ikke i det hele tatt. Men

kvinnene vil likevel være kvinner, og menn vil være menn. Men der vil ikke være mer hannkjønn og hunkjønn blant dem på denne måten som nå, for de kjertlene vil ikke være der, så det vil ikke være noen måte i det hele tatt for Satan for å komme med et nytt knep på dem.

⁰¹¹ Så i dette la jeg merke til... Disse kvinnene løp og kastet deres armer rundt meg og sa, "Vår kjære broder, jeg er så glad for at du er her." Det var forunderlig, alle var unge, og de mest vakreste kvinner, med langt hår, lange silkeaktige kjoler. De var så vakre. Her kom brødrene, de var de mest kjekke menn jeg noen gang hadde sett. Alle så ut som de var omkring 20 år gamle, og deres øyne glitret, å, hvert et gram av dem var menn. Og jeg undret meg. De tok og klemte meg og sa, "Vår kjære broder."

⁰¹² Jeg undret på hvordan... Jeg tittet ned og så meg selv ligge her nede. Jeg tenkte, "Det er underlig." Og jeg spurte... En elskelig dame kom og kastet sine armer rundt meg, og sa, "Å, Broder Branham, vi er så glade for at du er her, vår kjære broder." Jeg så på henne idet hun dro bort, og den røsten som snakket til meg, sa, "Kjenner du henne ikke igjen?" Jeg sa, "Nei, jeg gjør ikke det." Det ble sagt, "Hun var over 90 år da du ledet henne til Kristus." Og der var hun, den mest vakreste ting av en kvinne jeg hadde sett på den måten. Og jeg sa, "Ikke å undres over at hun sa 'Kjære broder.'" Ser dere? Hun kan aldri forandres mer. Hun forblir slik i evighet. Jeg sa, "Jeg ønsker å treffe Jesus." Røsten sa, "Han er høyere enn dette. En dag vil Han komme, og du vil bli dømt ved det Evangelium som du forkynnte, for du var lederen." Jeg sa, "Vil Paulus bli dømt av hans folk?" Røsten sa, "Ja." Jeg sa, "Jeg har forkynt det samme Evangelium som han gjorde, jeg har sagt det helt nøyaktig på den måten han sa det." Og disse millioner av stemmer ropte ut, "Vi hviler på dette."

⁰¹³ Så hendte det en underlig ting. Jeg pleide å ha en liten ridehest som jeg kalte for, Prins. Jeg elsket denne lille hesten. Jeg brukte å ride på den hver dag før skolen for å se etter snarene. Og jeg så denne lille hesten komme opp til meg, og la sitt hode over min skulder og knegget. Jeg sa, "Prins, jeg visste at du ville være her." Og så følte jeg at noe slikket meg på hånden. Det var min gamle vaskebjørn hund. Han fikk meg på skolen, utrustet meg med klær til jakt. Jeg sa, "Fritz, jeg visste at du også ville være her." Og så kjente jeg at noe skjedde. Jeg var på vei tilbake.

⁰¹⁴ Dette var skrevet i bladet til, "Christian Business Men's Voice." Og en forkynner skrev til meg her forleden, og sa, "Jeg setter pris på dette synet, Broder Branham. Det lød veldig godt inntil du nevnte hester. Himmelen er skapt for mennesker. Det finnes ikke noen slik ting som hester i himlen." Vel, jeg svarte ham og sa, "Broder, jeg sa ikke at jeg var i himlen. Jeg spurte hvor Jesus var, og Han svarte at Han var høyere." Jeg sa, "Men kanskje det kan hjelpe deg

tegnet. Det var det siste tegnet som Sodoma så før hun ble brent. Og husk, Han åpenbarte det ikke til Sodoma. Han åpenbarte det til Abraham. De utvalgte. Og gaven går ikke til de verdslige menighetene her ute. Det vil gå til den utvalgte menighet. Det er dem som vil ha gagn av det. De er dem som vil motta det.

¹⁰⁹ Hvis det ville bli gjort her ute, så ville de si den samme ting de gjorde da Han utførte det, "Han er Belsebub, en spåmann." Og alle som kjenner til en spåmann, vet at det er en gal ting å endog si. De kjenner ikke de første prinsipper om telepati (tankelesing.) Det er djevelens gjerning, og prøve på å etterligne Guds gjerning. Gud viser en profet; djevelen har et medium. De to er temmelig nære hverandre. Jesus sa at det nesten ville lure de utvalgte, om det var mulig. Det er sant. Vi har masser av etterligning. Han sa, "Som Jannes og Jambres sto Moses imot, så vil disse menn med fordervede sinn, udugelige mot sannheten." Deres dårskap vil bli gjort kjent.

¹¹⁰ Nå, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn, så tar jeg denne forsamling under min kontroll ved den Hellige Ånd i Jesu Kristi Navn. Jeg spør dere, som troende, ikke bevege dere omkring. Sitt stille. Tro at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, ja til evig tid. Jeg er her for å gjøre kjent Hans gjerninger og Hans veier; jeg har vært veldig tilbakeholdene om disse ting i de 15, 16 årene jeg har vært på feltet. Men det kommer en time nå når noe er iferd med å skje. Budskapet vil gå til en annen nasjon, til et annet folk. Men mens vi er i Nærværet av Hans hellige Vesen... Jeg tror at Menigheten i Amerika, er omtrent kalt ut. Hun er ferdig. Hun er vasket. Hun er rede, den virkelige Menigheten. Hyklari vil gå videre, men den ekte Menighet var en ekte Menighet fra begynnelsen, de som var gjenfødt, de utvalgte til Guds kall.

¹¹¹ Om dere tror av hele hjertet, så spør jeg dere om å be og si, "Herre Jesus (i deres hjerter), la meg berøre Din kledning. Og hvordan vil jeg vite at Du fortsatt er samme Yppersteprest? Tal til meg gjennom Broder Branhams lepper. Og hvis han fortalte meg sannheten, som jeg tror han har..." Vær sikker på å nevne det i din bønn, for Han fortalte meg, "Dersom du kan få folket til å tro deg..." Han kunne ikke gjøre mange mektige gjerninger, fordi de trodde Ham ikke. Ikke tro meg som Ham, men tro at Han sendte meg. Jeg er her for å manifestere Ham. Han beviste at han var. Må Gud hjelpe meg å bevise at han er oppstanden fra det døde, Messias, den samme i går, i dag, ja til evig tid.

¹¹² Bare vær i bønn. Jeg vokter og venter. Bare be. Og hvis Herren vil gi det, og bevise for dere at dette er endetidens tegn, vil dere vandre i Lyset? Vil dere tro ham? Han gjør ikke forskjell på folk. Bare ha tro, alle steder. Mens dere har deres hoder bøyd, så vil jeg takke Herren. Her er dette Lyset som dere ser på bildet. Han er rett her i dette rommet nå. Jeg ser rett ved siden en kvinne som

Ånd. Jeg må ha det for å kunne gjøre dette. Det var Gud som ga løftet, det var ikke meg. Det var Ham som ga dette løftet.

¹⁰⁵ Så langt jeg vet, er der noen mennesker her jeg kjenner. Der er noen som jeg ikke kjenner. Jeg kan faktisk se omkring, og se fire mennesker som jeg kjenner. En av dem er Broder Williams her, og Broder Rose. Jeg kjenner dem. Og Moder Sharritt sitter over ved døren. Jeg kjenner selvfølgelig henne. Her er Søster Williams, hun sitter her. Jeg kjenner henne. Og denne damen som sitter rett her, omtrent to benkerader foran meg her. Hun arbeider ved en manufakturforretning, og er en venn av familien. Jeg kjenner ikke hennes navn, men jeg vet at hun går til Broder Autlaw's menighet der oppe. Jeg tro det er riktig. Og så ser jeg Broder Dauch, Søster Dauch fra Ohio, sitter her. Jeg hørte Broder Sothmann der tilbake si, "Amen" for en stund siden. Jeg iakttok det. Dette er omtrent alle jeg ser og kjenner her inne.

¹⁰⁶ Hvor mange av dere er syke, og vet at jeg ikke kjenner dere, løft opp din hånd, som vet at jeg ikke kjenner til noe om deg, løft din hånd. All right. Bare ha tro nå. Hvis jeg har fortalt dere sannheten, så er Gud forpliktet til å stadfeste det Ordet å være sant. Stemmer det? Det stemmer. Det vil være den tilveiebrakte vei ifølge hva jeg har sagt i kveld. Det er Guds tilveiebrakte vei i å fortelle dere at dette er sannheten, fordi enhver vet at det er totalt umulig. Det ville være et mirakel som vitenskapen ikke kunne forklare. Dere kan ikke forklare et mirakel. Det er hinsides enhver forklaring.

¹⁰⁷ Hvis Gud skulle tale her inne i kveld til en person som ville vite at jeg var en fullstendig fremmed for dem, og fortelle dem hva de hadde gjort, eller noe, akkurat slik som Jesus da Han var her på jorden. Han gjorde Seg Selv kjent til offentligheten at det var Messias tegnet. Alle som vet det, si, "Amen." Da tror menigheten på det. Det er den eneste måten at folket, da Han gjorde det... Da kvinnen berørte kanten på Hans kledning; så snudde Han Seg rundt og sa, "Hvem berørte Meg?" Han følte henne ikke fysisk, men det var hennes tro som gjorde det. Dere kan ha den slags tro om dere bare vil be og si, "Herre Jesus, ta bort enhver tvil fra meg. Ta bort min tvil, og la meg tro dette. Jeg er desperat i behov, og jeg kommer i kveld, for Bibelen sier at Jesus Kristus er en Yppersteprest som kan bli rørt ved våre skrøpeligheter."

¹⁰⁸ Visste dere at dette tegnet, dette miraklet, ikke har blitt gjort i historien helt siden den siste apostel døde? Det stemmer. Jeg har akkurat kommet gjennom alle historiebøkene jeg vet om, Hislop's "Babylon." Jeg har lest Fox' Bok om Martyrene. Jeg har lest om Nikeafedrene, Nikearådet, og etter-Nikea. Jeg har lest alle disse bøkene. Jeg har ikke sett det ett sted i historien om Martin Luther, John Wesley, den første vekkelse, den Walisiske vekkelse. De har grått, ropt, og prisert Gud, og tilslutt falt inn i tungetale. Og dette skulle antatt være det siste

litt, i Åpenbaringsboken så står det, at da Jesus forlot himlenes himler så red Han på en hvit hest, og hele Himlens hærske fulgte Ham på hvite hester. Skjønner du? Dette kom fra himlenes himler."

⁰¹⁵ Og hva som fikk meg til å føle det så godt, var da jeg begynte å gå tilbake, så sa Han, "Alle dem som du noen gang har elsket, og alle dem som noen gang elsket deg, har Gud gitt deg." En klar dag på den andre siden vil det være annerledes. Jeg kan bare ikke... Dere har ikke råd til å gå glipp av dette stedet, folkens. Ikke gjør det. Hva enn dere gjør... Ikke vær redde. Det er ikke noe behov av å være redd, for der er ikke noe å være redd for. Å, da jeg tenkte på å skulle dra tilbake, gjorde det meg trist. "Må jeg dra tilbake igjen? Må jeg dra tilbake til hva jeg var redd for å være?" Ser dere? Når vi kommer til det oppstandne legeme, så vil vi spise og drikke. Disse verken spiste eller drakk. De hadde ikke noe behov av å spise og drikke. De dro ingen steder, og de var ikke trette. Det finnes ikke ord som jeg kunne bruke. (Å si at) det var fullkomment, ville ikke være nok. Det er langt forbi hva jeg kaller for fullkomment. De hadde nettopp ankommet på dette stedet, og det var vidunderlig.

⁰¹⁶ Å, hør venner. Jeg tror at jeg er i mitt rette sinn, jeg vet det kan lyde underlig. Men jeg har aldri vært istand, og aldri prøvd og forklare disse ting til folk. Det er hinsides det å forklare. Du vil bare forvirre folkets sinn. Men hvis jeg kunne, og følte å gjøre så, så ville det være alarmerende. Men legg merke til dette. Jeg sier dette. Ikke vær redd. Døden er bare et fugleskremsel som prøver å holde dere borte fra noe. Å, du, det er så herlig. Det er hinsides alt dere kan tenke på. Ikke noe under at Bibelen sier, "Hva øyet ikke har sett, hva som ikke er oppkommet i noe menneskes hjerte har Gud beredt for dem som elsker Ham." Å, bare det å se forbi tidens forheng. Jeg har prøvd hardere enn noen gang før i livet i å vinne mennesker for Kristus siden da. Dere har ikke råd til å gå glipp av det. Ikke gjør det. Vær sikker på at dere er rett med Gud, og så vil alle andre ting bli all right.

⁰¹⁷ Jeg har bare noen få notater skrevet ned her som jeg tenkte at jeg ville tale litt fra i kveld. Jeg tror det er i morgen kveld at vi er langt oppe, omtrent 20 miles eller mer herfra: i Mesa, tror jeg det er. Er det Mesa? Mesa. Og kvelden etter ved Tempe: Tempe. Jeg har timeplanen i lommen på et stykke papir som Broder Williams ga til meg, men jeg har vært ganske opptatt. Jeg har ikke sett på den ennå. Billy kom nettopp til meg og sa, "Vi skal til den og den, og så kom jeg over hit, han prøver å gi meg en overhaling.

⁰¹⁸ Føler alle seg virkelig religiøse nå? Si "Amen" hvis dere gjør. Det er virkelig godt. Det er fint. La oss bare bøye hodene, som vi bare har uttrykt oss på vår humoristiske sans. Vi er barn, og vi snakker virkelig som barn... Endog Gud har en humoristisk sans, vet dere. Så la oss bøye våre hoder nå og tale til Ham før vi leser Hans Ord. Og mens vi har hodet bøyd, er der noen her inne som har et

bønnebegjær? La det bli kjent ved din oppløftede hånd. Gud velsigne dere. La oss bøye våre hoder nå.

⁰¹⁹ Vår Himmelske Far, vi kommer inn til Ditt Nærvær som vi nå bøyer våre hoder og hjerter i ydmykhet. Ved tro så nærmer vi oss hinsides månen og stjernene til Guds Trone i Herren Jesu Navn, fordi vi er sikre på at om vi kommer i Hans Navn så vil Du høre oss. Vi vil bli akseptert i Ditt Nærvær gjennom Hans Navn. Og hvilket privilegium det er å vite at vi er akseptert i Guds Nærvær, gjennom Jesu Kristi Navn. Og Han fortalte oss, at hva enn vi spør om i Hans Navn, så ville Din overflod av barmhjertighet og nåde benåde våre synder og gi oss vårt begjær. Far, vi er så glade for det. Der er ikke noe annet ting vi kunne tenke på som ville være et høyere privilegium, enn å ha dette privilegium. Det ville være et privilegium for oss Amerikanske borgere å få adgang til vår president. Og alt som vi måtte gjøre for å gå gjennom i det å få adgang til presidenten for bare et øyeblikk i hans travle timeplan. Vi måtte gå gjennom kontorer, vi måtte avgi erklæring for våre begrunnelser, og vi måtte bli undersøkt før vi kunne ha et slikt privilegium.

⁰²⁰ Men å tenke på det, at Gud, Skaperen av himlene og jorden venter på at vi skal nærme oss, vi uverdige syndere. Han venter på at vi skal nærme oss i Herren Jesu Navn, med forsikring at vi vil bli gitt hva vi spør om, om vi bare kan tro at vi vil. Da vokter vi våre forespørsler veldig nøye, og vet at vi ikke ville tale tåpelig eller spørre tåpelig. Og hvis vi skulle, så ber vi om at Du vil benåde oss, Herre. Vi spør i kveld for nåde på disse hender som var oppe. Må deres forespørsel bli gitt til dem, Herre. Må de kjenne forsikring i deres hjerter rett nå mens vi er i Ditt Nærvær... Når vi åpner våre øyne og løfter våre hender fra støvet hvorfra Du dannet oss. Må vi kjenne denne forankrede forsikring som vi har blitt gitt, og hva vi spurte om.

⁰²¹ Vi vil spørre for disse, Herre, som kanskje er her i bygningen i kveld som aldri har kommet inn i Ditt Nærvær ved bønn, og spurt om benådning for synd. Må dette bli kvelden at noe vil bli sagt, eller at noe blir gjort, eller en Hellig Ånds gjerning som vil få deres hjerter til å skjelve og spørre om denne barmhjertige nåde. Helbred de syke, Herre, vi ber om at Du vil gi dem forsikringen i kveld, at troens bønn som nå blir bedt, skal frelse den syke. For vi kunne si, å legge til dette, at det er SÅ SIER HERREN, det er skrevet i Herrens Ord.

⁰²² Vi ber, Far, at Du vil velsigne disse små kommentarer som har blitt tilveiebrakt her i dag for Ditt Ord. Trekk en sammenheng fra denne lesingen til hvert hjerte. Og hvis jeg skulle feile på noen måte, Herre, og gå glipp av den Hellige Ånds salvelse, må Han i Guddommelig nåde gå med Ordet og plassere Det i hjertet hvor det er antatt å skulle være. Og må vi i kveld se den Allmektige

igjen her i de siste dager. Hva er det? Det er Gud som stadfester akkurat slik Han gjorde til Moses, slik Han gjorde ned gjennom tidsaldrene.

⁰⁹⁹ Han har tilveiebrakt en vei slik at vi ikke kan bli forført, slik at vi kan vite. Jesus sa i Joh. 14:12, "Den som tror på Meg, de tegn Jeg gjør, de gjerninger Jeg gjør, skal også han gjøre." Slik er det. Hvis Han døde og er død, da opphørte gjerningene. Men om Han lever igjen, da vil Hans gjerninger fortsette videre, for Han er den samme i går, i dag, ja til evig tid. Tror dere det?

¹⁰⁰ Hør på meg, la meg si dette. Jesus beviste ved Bibelen at Han var Messias. Han beviste det. Han var. Må Gud la meg bevise nå at Han fremdeles er den samme. Tror dere det? Han beviste at Han var. La oss bevise at Han er. Det er nøyaktig hva Han lovet. Det er hva Han sa. Det er måten Han fortalte det på. Og "disse tegn skal følge dem som tror."

¹⁰¹ Hva er det? Guds tilveiebrakte vei, oppstandelsens vei, det som bringer et menneske fra sin sløvhet inn til Evangeliets lys, fra en intellektuell herskende maskin av en hjerne, og ydmyker hans hjerte framfor Gud. "Hvorfor," sier du, "den mannen er så smart, Broder Branham. Han har fire grader; han har Cand. Mag; han har alt dette..." Jeg bryr meg ikke om hva han har. Han blir nødt til å glemme alt han har lært slik at han kan kjenne Kristus. Det stemmer. Han må ydmyke seg selv og komme seg bort fra enhver ting som verden gjorde med ham. Du lærer Kristus å kjenne ved ydmykhet, i å tro Ham. Og det er aftentiden.

¹⁰² Hva sa jeg over her ved begynnelsen? Hva var det jeg talte om her? Å Akseptere Guds Tilveiebrakte Vei Ved Endetiden. Hver av disse menn, hver gang gjennom Bibelen, gjennom naturen, så ser vi... Gud tar ikke et tre i dag og gjør det til noe annet, og så gjør det til noe annet i morgen. Nei. Han holder Seg rett på kurs. Og hver og en av disse menn vi snakket om gjennom Bibelen, Gud holdt Seg rett på kurs med dem, eksakt ved Sitt Ord. Hver eneste en av dem var nøyaktig på Hans Ord, gjennom hele Bibelen var de nøyaktig på Hans Ord.

¹⁰³ Så når du sier, "Vel, jeg er nøyaktig på Hans Ord," da vil Han stadfeste det til å være sannheten. Han er fremdeles på kursen i kveld, om dere bare vil tro det. Vil dere gjøre det? La oss bøye våre hoder. Vær så ærbødig dere bare kan for et øyeblikk... Gud har tilveiebrakt en vei slik at Han kan bringe de troende til en opprykkende tro: Guds vei, Hans tilveiebrakte vei for å bringe den troende til en opprykkende tro.

¹⁰⁴ Før jeg gir et alterkall, så vil jeg si dette: Jeg føler meg ledet til å gjøre dette. Er der syke mennesker i huset? Løft opp deres hånd. Jeg vil spørre dere om bare å være rolige, sitte stille i bare en liten stund lenger. Vi vil være ute om 5 minutter, om dere bare vil være virkelig ærbødige. Hør her. Når dere er urolige, så forstyrrer dere noen. Og jeg må ha hele tingen under kontroll ved den Hellige

originale Messiastegnet. Legg merke til, at dersom Han er oppstått fra det døde, og alle disse trosbekjennelser har satt Ham utenfor alle disse år, og fornektet denne sannhet; da er tingen vi må se etter i de siste dager en tilbakevending til den opprinnelige tro, tilbake til de tidligere Pinsefedrenes tro. Og de så Hans oppstandelse.

⁰⁹⁵ I dag ser vi tegnet på Hans oppstandelse. Jonas var 3 dager og netter i hvalens buk. Og på den 3dje dagen oppsto han fra hvalen. Jesus oppsto fra det døde etter å ha vært død i 3 dager i dens buk. I 2000 år har Han vært borte fra menigheten. Men Han har lovet gjennom Joel, "Hva gnageren etterlot, har vrimleren spist. Men Jeg vil gjenopprette," sier Herren. "Alt som gnageren, vrimleren, og slikkeren, osv, har spist opp, det vil Jeg gjenopprette i de siste dager." Profeten sa, "Ve aftentiden skal det bli lys." Den samme sol som skinner i øst, skinner i vest. Det har vært en dag, en mørk dag. De har sluttet seg til trosbekjennelser og ting. Men ved aftentiden skal det bli Lys: den samme sol, det samme resultat, de samme tegn, de samme undre, aftentiden.

⁰⁹⁶ Hvordan beviste Han Seg Selv å være Messias? Etter 2000 år hamrer spørsmålet imot det, er Han fremdeles Messias? Vel, hva Han var da... Hebr. 13:8 sier, "Han er den samme i går, i dag, ja til evig tid." Han må være den samme i dag, som Han var den gang. Hvordan beviste Han Seg Selv å være Messias? Ifølge Guds Ord. For Gud hadde sagt gjennom Moses, "Herren deres Gud skal reise opp en profet lik meg." Det er grunnen til at kvinnen ved brønnen... Da Han fortalte om hennes synder, hun sa, "Sir, jeg antar Du er en profet. Vi vet at når Messias kommer så vil Han fortelle oss disse ting." Han sa, "Jeg er Ham som taler til deg." Hun løp kvikt av sted og fortalte folket i byen, "Kom og se en Mann som fortalte meg hva jeg har gjort. Skulle ikke dette være selve Messias?" Og folket trodde det, fordi de så etter dette Messiastegnet. De hadde vært 400 år uten en profet.

⁰⁹⁷ Jesus sa, "Som det var i Lots dager, slik skal det være når Menneskesønnen kommer," når Gud åpenbarte Seg Selv i er legeme av kjød som spiste kalvekjøtt, og drakk melk fra kua, og satt der framfor dem. Gud, Jehova, manifestert i kjød med Sin rygg mot teltet, fortalte hva Sara snakket om i teltet. Det skal bli Lys ved aftentiden.

⁰⁹⁸ Guds stadfestede Ord er tegnet på dagen vi lever i. Det skal bli Lys. Han lovet gjennom Malakias 4, og gjennom mange steder i Bibelen, at endetidens folk ville se den samme manifestasjon som de så, for Han kan ikke forandre dette tegnet. Han lovet det. Vi hørte Ham tale i tunger på Golgata. Vi så Ham gjøre alle de ting Han gjorde. Vi så den apostoliske menighet tilbake der i begynnelsen, den bevegelse de hadde. Vi så det komme rett tilbake i menigheten

hånd strekke seg utover denne bygning og gjøre ting som ville være usedvanlig overveldende av hva vi kunne gjøre og tenke. Når vi drar i kveld og går til våre forskjellige hjem, må vi være istand til å si som disse som kom fra Emmaus, "Brente ikke våre hjerter inni oss som Han talte til oss langs veien," vi spør om det i Hans Navn. Amen.

⁰²³ Det er mange mennesker som skriver ned teksten forkynneren bruker. Og dersom dere ønsker å gjøre det nå, så vil jeg lese fra to steder i den Hellige Skrift. Det er i Første Mosebok 22, som vi først skal gå til å lese, og så i Johannes Evg. 12:32 for den andre del av Skriften. Nå til Første Mosebok 22, vi begynner med det 7de verset av det 22de kapittel.

7. Men Isak talte til sin far Abraham og sa: "Min far!" Han svarte: "Her er jeg, min sønn." Så sa han: "Se, ilden og veden, men hvor er lammet til brennofferet?"

8. Abraham sa: "Min sønn, Gud vil utse for Seg Selv lammet til brennofferet." Så gikk de begge to sammen.

Og så i Johannes Evg. 12:32, leser vi disse ordene fra vår Herres lepper:

32. "Og Jeg, når Jeg blir løftet opp fra jorden, skal Jeg dra alle mennesker til Meg."

For en tekst som jeg ville like å tale om, er dette, "AKSEPTER GUDS TILVEIEBRAKTE VEI FOR ENDETIDEN." La meg sitere det igjen fordi på lydbåndene... Jeg tror de tar opp disse budskapene. Og vi har over 500 tekster som jeg antar at jeg har talt fra. De har noe som likner dette, men ikke akkurat likt dette: å, "Akseptere Guds Tilveiebrakte vei ved Endetiden."

⁰²⁴ Dere vet, der er mange veier som folk kan ta, men egentlig er der bare to veier som et menneske kan gå. Det er den rette vei og den gale vei. Og alle sammen av oss her i kveld, vi er på en av disse veier: den rette eller den gale. Der er ikke noe i midten. Jesus sa, "Dere kan ikke tjene Gud og mammon," som er verden. Vi er enten rett eller feil. Og om vi bare vil komme bort fra vår egen vei som er den eneste måten vi kan komme på Guds vei. Og Gud har laget en tilveiebrakt vei for alle ting. Han tilveiebrakte veien. Og vi kommer i vanskeligheter når vi ikke følger denne vei og sprøyter vår egne måter inn i det, og det lager en forvrengning. Og noe som er forvrengt er ikke til å stole på. Så Gud har en vei. La oss bare se på noen av Hans veier.

⁰²⁵ La oss ta noe i naturen, fordi naturen var min første Bibel. Jeg vet at Gud er en Skaper, og Han skapte naturen. Han bor i Sin skapelse i naturen. La oss ta et tre. Jeg kjørte opp under ett for noen øyeblikk siden der ute, eller Billy gjorde,

og greinene på det. Og jeg la merke til at bladene falt av. Vi har aldri vært istand til, og vil aldri være istand til å finne en bedre måte for et tre på enn å gjemme sitt liv gjennom vinteren, enn Guds tilveiebrakte vei for det å gjemme sitt liv. Hva om vi prøvde å fabrikkere en annen måte enn den vanlige tilveiebrakte vei for treet?

⁰²⁶ Hva om hver eneste August, eller September, i landet... og spesielt hvor jeg kommer fra, Nord... Hva om vi måtte gå ut der i eplehagen, og få tak i et slags redskap og plassere det inn i treet i August etter at eplene er modne, og trekke livet ut av treet og ta det inn på et varmt sted, og holde det der gjennom vinteren, ta saften ut av treet og legge den i en god varm beholder og holde den der til våren, og så sprøyte den tilbake i treet? Dere vet at det ville aldri virket. Det ville aldri bli slik. Å gjøre det ville bare drepe treet. Men Gud har en måte å ta Seg av dette livet gjennom vinteren på. Gud laget en vei. Idet Han visste at vinteren ville komme på treet, så laget Han en vei for det. Jeg hadde det privilegium å lede en 75 år gammel vantro til Kristus ved dette for ikke lenge siden.

⁰²⁷ Mr. Wood, en av mine naboer... Han var en Jehovas Vitner av tro, og han hadde en gutt som var forkrøplet, med et ben trukket opp under seg. Og hans hustru, tror jeg tilhørte Andersens bevegelse fra Church of God. Og de kom til Louisville, Kentucky, hvor de bodde ute på et lite sted kalt for Crestwood, som er ca 30 miles fra Louisville. Og på møtene ved auditoriet så de en pike som hadde denne her sykdommen som vendte henne til kritt, eller stein. Den hadde allerede lammet henne langt over hoftene som hun ikke hadde kunnet bevege på flere måneder. Og det kom fra hennes føtter. Hun ble bedt for en kveld, og neste dag løp hun og ned trappene så fort som hun bare kunne.

⁰²⁸ Mr. Wood brakte sin sønn. Han hadde aldri vært i møtene. Og øyeblikkelig etter dette dro jeg utenlands for vår Herre. På tilbaketuren hadde jeg et møte oppe i Ohio, og han kom med gutten som hette David. Han satt langt tilbake, nesten et halvt bykvartal. Og den Hellige Ånd kom inn og sa, "Der er en mann her i kveld, og han og hans hustru sitter helt tilbake." Jeg hadde aldri sett ham i mitt liv. Og det ble sagt, "Mannens navn er Wood. Han er en entreprenør. Han har en forkrøplet gutt som har polio med et lem trukket opp under ham. Men, 'SÅ SIER HERREN,' gutten er helbredet." Han var ikke vant med slikt, gutten satt der for en stund. Og etter en liten stund, så sa moren hans til ham, "David, hvorfor prøver du ikke å stå opp?" Og da han sto opp så var benet like så normalt som det andre.

⁰²⁹ Mannen solgte sin forretning og flyttet over og er nærmeste nabo. Han er slik en elskelig broder. Her forleden en morgen da han visste at jeg kom ut her for litt ekstra tid. Jeg reiste hjemmefra omtrent ved daggry, og der sto han ute på gaten og ropte slik som det, han haiket som om han ville dra sammen med meg. Han

Evangeliet for enhver skapning, og disse tegn skal følge dem som tror. Og Han hadde fortalt dem hva de skulle gjøre, gå opp til Jerusalem og vente. De trengte et dokument. De ønsket å skrive en trosbekjennelse. Gud ga dem den Hellige Ånd. De trengte en denominasjon; men Gud ga dem en Ånd. Hvilken forskjell, hvordan Gud gjør det. Den Hellige Ånd var Guds tilveiebrakte vei for å lede menigheten, ikke en biskop, men den Hellige Ånd. Dette var deres dokument. Og fra den dagen til denne dag, så har den Hellige Ånd vært hvert eneste sanne gjenfødte barns dokument.

⁰⁹⁰ Og etter 2000 år, venner... Vi skal slutte. Etter 2000 år så har mennesket besluttet å ha sin egen vei. Han har laget seg selv et dokument. Han har laget seg selv en menneskelaget moral. Og hva gjorde han. Ved dette har det blitt et stort frafall fra sannheten. De har kommet på avveier inntil folk ikke vet hva de skal gjøre. Trosbekjennelser, og denominasjoner, og alle slags ismer, sensasjoner, og alle sier at Bibelen sier "Dette." De vil ta den delen av det, men ikke denne delen av det. De vil ikke følge dokumentet; derfor mister de kursen.

⁰⁹¹ Etter alle disse år, har vi over 900 forskjellige organisasjoner med Kristendom, og den ene fordømmer den andre, og sier, "Dette er rett, og de er feil," og "Dette er rett, og det er feil," og så videre... Og det stakkars folket er så forvirret at de ikke vet hva som er rett og galt. Hva trenger vi? Vi trenger å komme tilbake på kursen, å komme tilbake til dokumentet. Hva trenger vi? Hva vi trenger, er et ekte, sant Bibelsk tegn av sannheten. En stadfestet Evangelisk sannhet er hva menigheten trenger for denne endetidens vei. Gud lovet å gi dem et tegn i denne siste dag.

⁰⁹² Husker dere da Jesus talte og sa, "Sydens dronning vil stå opp på den siste dag, og fordømme denne generasjon." Hun kom fra jordens ytterste steder for å høre Salomos' visdom. Han hadde skjelningens ånd, og Han sa, "En større enn Salomo er her." Han sa også om Jonas... "Som han var i hvalfiskens buk i 3 dager og netter, så må også Menneskesønnen være i jordens skjød 3 dager og netter."

⁰⁹³ Og Han sa, "En ond og utro generasjon vil søke etter et tegn." Hvis ikke dette er et tegn, eller, denne generasjon, så vet ikke jeg hvor den er hen, en ond, kirke-gående utro generasjon. De ville søke etter et tegn, og Han sa de ville få det. For som "Jonas var i hvalfiskens buk i 3 dager, og så ville Menneskesønnen være i jordens indre (skjød)." Men det ville være en oppstandelse, slik som Jonas kom ut av hvalens buk.

⁰⁹⁴ Malakias, det 4de kapittel, lovet oss at i de siste dager så ville Budskapet komme fram og vende barnas hjerter tilbake til fedrenes tro, fedrenes opprinnelige tro. De lovet det. Jesus lovet det. De troende i endetidens vil se det

tiden, som satte fram et dårlig eksempel framfor folket og fikk dem alle brakt avsides. Han (Elias) tenkte faktisk at han var den eneste som forkynte dette. Han hadde gjort så mye at han begynte å bli trøtt, og han ønsket å dra hjem. Han visste at Gud var ovenfra. Han trengte et tau å klatre opp i, for å komme opp til himmelen. Men Gud sendte ham ei herskapsvogn med to hester spent for. Det var Guds tilveiebrakte vei å ta ham. Han kan ha sett etter et tau, men Gud sendte ei herskapsvogn. Det var Hans vei. Josva... Og ved slutten av veien, det var Elias' ende. Slik var det med Noah. Det var hele tiden slik ved slutten.

⁰⁸⁵ Da Josva kom til enden på veien gjennom ødemarken (Pass på), så trengte han ei bro for å krysse over Jordan og inn i løfteslandet. Han trengte ei bro, men Guds tilveiebrakte vei var en kraft, ikke ei bro. Han sendte kraft. Og Han holdt elven tilbake, og Josva gikk over på tørt land. Det var Guds tilveiebrakte vei. Ikke ei bro, han hadde en bedre ingeniør. Han bare sendte ham kraft, skjøv vannet tilbake inntil han gikk over på tørt land.

⁰⁸⁶ Daniel, for Guds skyld, var kastet ned i ei løvehule. Han trengte et gjerde; men Gud sendte han en Engel. Hvilken forskjell. Det var Guds tilveiebrakte vei. Han trengte et gjerde, men Gud ga ham en Engel. Hvilket bedre gjerde det var. Han gir deg alltid noe bedre enn hva du spør om. Ja. Han trengte et gjerde, og Gud sendte ham en Engel. Hebreerbarna trengte noe vann for å slukke den ilden. Men Gud sendte den 4de Mannen. Det var alt de trengte. Han løsnet deres hender, og snakket med dem, og de gikk ut uten å lukte brent. De trengte vann; Han sendte den 4de Mann.

⁰⁸⁷ De vise menn oppe ved Babylon, oppe i India, de visste at noe var i ferd med å skje. De visste at Kongen var født, og de trengte et kompass. Gud sendte dem en stjerne for å lede dem til Kongen. De dro på Guds tilveiebrakte vei. Jeg kan forestille meg at noe av dem sa, "Baltasar, du vet at du er en stor mann; brakte du med deg kompasset ditt?" Han sa, "Nei." "Vel, hvordan har du tenkt å komme dit?" "Jeg skal dra dit på Guds tilveiebrakte vei." Det er veien. "Hvordan skal du komme dit?" "På Guds tilveiebrakte vei." "Hva er det?" "Den stjernen, der er det. Det er Guds tilveiebrakte vei for oss." De trengte et kompass, og Gud ga dem en stjerne.

⁰⁸⁸ Verden trengte en Frelser en dag, og Gud tilveiebrakte Sin Sønn. Da Han kom ble Han ikke anerkjent. Han var ikke ønsket. De sa de ønsket en Frelser. Men da Gud sendte det på Sin måte... De spurte etter en Konge; og Gud ga dem en baby. De ønsket en mektig mann til å stampe ned Rom, men Gud ga dem en liten gråtende baby i en stall. Ser dere? Det var Guds tilveiebrakte vei, men de ville ikke ha det på den måten Gud ønsket å sende det på. De ville ha det på sin måte. Ser dere? Så derfor gikk de inn i kaos fordi de ikke aksepterte menigheten ved Pinsen, etter at Jesus hadde befalt dem å gå ut i all verden og forkynne

klemte meg og dro nedover veien. Han er slik en vidunderlig broder. Han har vært en virkelig kamerat for meg.

⁰³⁰ Vi var nede i staten Kentucky på ekornjakt for omtrent 3 uker siden, og det ble virkelig tørt. Og hvis noen av dere folk østfra vet hva et grått ekorn er, så er utbryterkongen Houdini en amatør i forhold. Jeg elsker å jakte på dem; vi jakter på dem med en kal. 22 rifle. Jeg var på min ferie i omtrent 2 uker, vi hadde campet ute, og det var meget tørt. Du kunne bare gå gjennom skogen og trø på et blad, og den lille karen... Å, du. Du kan bare ikke få øye på ham. Han er vekk.

⁰³¹ Så Broder Wood sa, "Broder Branham, jeg vet om et sted her nede som har dype dalsøkk." Hvor mange er det som vet hva et dalsøkk er? Vel, hvilken del av Kentucky er dere fra? Det er hva de kaller det for nede i Kentucky. Her nede tror jeg dere kaller det for en canyon (elvegjel), eller noe hvor vannet kommer ned gjennom en sideelv. Og på disse dype stedene er det fuktig, slik at når du går så lager det ingen lyder. Han sa, "Men den gamle karen er en vantro, og, åh, han hater forkynnere." Jeg hadde bare vært i dette området av landet en gang før, og det var i et møte. Jeg sa, "All right. Kjenner du ham? Han sa, "Han kjenner min far godt." Jeg sa, "La oss gå og spørre ham, for vi gjør det ikke noe godt her."

⁰³² Vi dro over i hans lille lastebil, opp gjennom skogen, og nedover bakkene. Å, du. Endelig kom vi til et lite sted, og der var to gamle menn som satt under et epletre. Dette var omkring 20de August. Han gikk ut av bilen, dro over og sa, "Mitt navn er Wood." "Jeg er Banks Wood. Jeg lurer på om det er i orden at vi jakter på din eiendom?" Han sa, "Er du Jim Wood's gutt?" Hans far er en opplerer i Jehovas Vitner, eller han var. Og hele familien kom til Kristus ved syner, hver og en ble fortalt nøyaktig hva som ville skje. Og det ble på den måten. Å, hvor jeg skulle ønske at jeg kunne stoppe og bare fortelle dere den familiefortellingen om hvordan de kom med: og hver eneste en av dem er barn i Guds Kongerike nå, døpt med den Hellige Ånd.

⁰³³ Så når Banks aksepterte det ble han ekskludert av sitt folk. Det var det hele. Han var ute. Men en etter en som de gikk forbi for å si "Hallo" til ham, så ville den Hellige Ånd gripe tak i dem og fortelle dem ting, og så kom de med. Og de gikk og fortalte det til noen andre, og så kom han og fortalte dem noe, og de kom med. Og slik var det at hele familien kom til Kristus.

⁰³⁴ Og da han kom ut av bilen, så sa han til mannen. Han sa, "Er du Jim Wood's sønn?" Han sa, "Ja." Han sa, "Jim Wood er en rettskaffen mann. Ja, sir. Sett i gang og jakt hvor du vil." Han sa, "Takk." Og han sa, "Jeg tok med meg pastoren min." Han sa, "Wood, du mener ikke at du har falt så lavt at du må ta med deg en forkynner hvor enn du går?"

⁰³⁵ Jeg tenkte at det var på tide for meg å komme meg ut. Så jeg kom meg ut av lastebilen og gikk rundt. Å, du. Dere brødre som jakter, som er mine jaktkamerater, jeg vet at dere er her inne. Dere vet hvor blodig og skitten (man kan bli) og med skjeggstubbene omtrent så lange. Jeg hadde ikke tatt et bad på to uker, og... Så jeg gikk ut av lastebilen og gikk forsiktig over. Han så opp på og ned på meg to tre ganger. Jeg antar at han tenkte, "Litt av en forkynner." Jeg sa, "God dag, hvordan står det til?" Og han sa, "God dag, hvordan står det til?" Og Mr. Wood begynte å introdusere meg som sin pastor. Og han sa... Men før han rakk å si noe, så sa den gamle mannen, "Vel, jeg skal si deg rett nå, jeg er antatt å være en vantro, og jeg har ikke noe til overs for dere som kaller dere selv for forkynnere." Jeg sa, "Ja, sir. All right. Enhver tenker forskjellig." Han sa, "Vel, jeg er en vantro." Jeg sa, "Jeg tror ikke det er noe å skryte av. Tror du det?" Han sa, "Vel, jeg antar ikke det." Jeg tenkte i mitt hjerte, "Herre, om Du noen gang har hjulpet meg, så gjør det nå." Den andre eldre mannen satt der, han sa aldri noe: med gamle bredbremmede hatter. De satt der en liten stund. Så sa han, "Vet du hva jeg har imot dere karer? Dere bjeffer oppetter feil tre." Hvor mange er det som vet hva det betyr? Det er en hund som lyver, den bjeffer oppetter feil tre. Viltet er borte. Der er ikke noen ting der oppe. Så han sa, "Dere karer bjeffer oppetter et tre." Der er ikke noe der oppe. Med andre ord: Du snakker om Gud, og der er ikke noen slik ting som Gud. "Vel," sa jeg, "Vi tror det." Han sa, "Vel, kan hende du gjør, men jeg gjør det ikke." Og jeg sa, "Vel, det er all right."

⁰³⁶ Og han sa, "ser du den gamle skorsteinspipa på høyden der oppe?" Jeg sa, "Ja, sir." Han sa, "Jeg var født der oppe. Min far bygget dette stedet her nede. Vi flyttet ned da jeg var omtrent 16 år gammel. Etter at min far døde, overtok jeg stedet. Jeg har brakt opp min familie. Jeg har vært her i 76 (eller 78 år, eller noe)." Han sa, "Jeg ser konstant hver dag gjennom skyene; jeg har sett over hele skogen; jeg har sett over alt på marken, og jeg har aldri sett noe som ser ut som en Gud." Jeg sa, "Det er alt for ille." Og han sa, "Det er grunnen til at jeg tror dere karer bjeffer oppetter feil tre." Jeg sa, "Ja, sir." Og så hendte det noe. Jeg så opp på treet, jeg så ned, og der var det epler som lå ved treet. Jeg sa, "Er det i orden at jeg tar ett av de eplene?" Han sa, "Vær så god. De gule vepsene (Yellow Jacket) spiser dem opp." Jeg er sikker på at dere vet hva "Yellow Jacket" er. Jeg fikk tak i et av disse eplene, tok og gned det på bukseleggen, dere vet, og tok en bit. Og jeg sa, "Dette er et nydelig eple." Han sa, "Ja, det er et godt et." Jeg sa, "Hvor gammelt er treet?" Han sa, "Jeg plantet det der. La meg se nå, det er 47, 48 år gammelt, noe slikt. Han sa, "Jeg plantet det som et bitte lite skudd. Jeg tok det fra et annet sted og brakte det over hit." Og jeg sa, "Ja, sir. Bærer det hvert år? Han sa, "Hvert år bærer det fine epler. Vi hermetiserer masse med epler herfra." Og jeg sa, "Vel, det er vidunderlig. Jeg er glad for å høre dette." Jeg sa, "Vet du at dette er bare den 15de August. Det er 32 grader i

menn, drevet av den Hellige Ånd, som skrev Bibelen. Det var Guds tilveiebrakte vei.

⁰⁸¹ Israel trengte forsyninger, og Gud ga det til dem, og atskilte den troende fra den vantro. Den samme ting i dag: Den troende og den vantro atskilles. Moses... Jeg må hoppe over en masse med notater nå. Men Moses, en trofast Guds tjener.... Hør, dere gamle veteraner; noen av dere, slike som meg, som drar på årene. Hør. Moses hadde trofast tjent Gud. Han fant seg i all deres snakk, og alle Dataner som sto opp og sa, "Der er andre menn enn deg som er profeter. Du er ikke den eneste lille småstenen på stranda." Han visste at han hadde Guds budskap for dem. Etterlignere oppsto, og Moses bare sa, "Gud, hva kan jeg gjøre?" Og Han sa, "Atskille deg selv, og Jeg vil bare sluke opp hele tingen. Ta staven din og gå inn der og se hvem av dem som spirer. Ser du? Jeg vil vise dere hvem som er prest, og hvem som er profet." Og Moses hadde tjent trofast i tjenesten.

⁰⁸² Og da han ble gammel, 120 år, så vandret han trofast med Gud. I alle disse 40 år i ødemarken, sto han konstant imot all slags forfølgelse fra nasjoner, og folk, og så kom han til et sted for å dø. Han trengte et sted å dø. Gud tilveiebrakte ham et sted på Klippen. Å, Gud. La meg også dø der, på Klippen. Klippen var Kristus. Gud tilveiebrakte et sted for Moses å dø. Det er hvor...? Jeg ønsker å dø. La meg dø i Kristus. Og da han var død, og hans legeme lå der oppe, så trengte han kistebærere. Gud tilveiebrakte kistebærere: engler. Hvorfor? De var de eneste som kunne ta ham dit han skulle dra. Amen. Gud tilveiebrakte kistebærere. Det er rett. Jeg stoler på den Hellige Ånd, på Ordet, på løftet. Ikke å ta deg ut for en stor fin begravelse. De gjorde det slik med den rike, men han løftet sine øyne i helvete (Ser dere?), så en stor fin begravelse gjør ingen forskjell. Jeg ønsker Guds tilveiebrakte vei. De som er i Kristus vil Gud bringe med Seg når Han kommer. Det er forsyningen. Gud sørget for et sted å dø for Sin trofaste profet.

⁰⁸³ Enok, etter å ha vandret med Gud i 500 år, så fortalte Gud til ham, "Enok, du skal ikke dø. Ønsker du å komme hjem? Lengter du hjem, Enok" Han sa, "Ja, Herre, jeg lengter hjem." Gud sa, "Har du vandret i pesthuset der nede lenge nok?" Han sa, "Ja." Han (Gud) sa, "All right, begynn å gå." Enok trengte en stige; Gud ga ham en motorvei. Det var Guds vei for ham: Han tilveiebrakte en motorvei, oppover. Han bra dro rett opp slik. Han trengte ikke å anstrenge seg i det hele tatt. Han bare dro rett opp, og den Hellige Ånd var bak ham og løftet ham rett opp. Han dro rett opp på hellighetens motorvei, rett inn i Guds Kongerike.

⁰⁸⁴ Elias, etter at han fordømte det klipte hår og det malte ansiktet til denne Jesabel i hele sitt liv, den første kvinne, hun og denne kjente presidenten på den

dog i mitt kjød skal jeg skue Gud. Amen. Jeg skal se Ham for meg selv. Mine øyne skal skue, ikke en annen.” Vi brakte ikke noe inn i denne verden, og det er sikkert at vi ikke skal ta noe med. ”Herren ga, Herren tok. Velsignet være Herrens Navn.” For en Trøster. Han spurte om et kirkemedlem, og Gud ha ham et syn. Han spurte om biskopen kunne komme å gi ham trøst, presbyteren. Gud ga profeten et syn. Det var hva han trengte.

⁰⁷⁷ Israel trengte en vei ut av Egypt. De trengte en vei, noe militær styrke, eller noe som kunne utfri dem Egypternes hender. Gud tilveiebrakte en profet med det stadfestede originale Ord: Moses. Stemmer det? De ønsket at en hær skulle reise seg opp og ta dem ut, og slå Egypterne. Men Gud sendte dem Ordet, en profet med det stadfestede Ord som Gud hadde talt til Abraham før, og sagt, ”Din ætt oppholde seg i et fremmed land. Men Jeg vil besøke dem med en mektig hånd, Ordet som Gud hadde talt. De ropte etter en utfrier, og Gud sendte dem en profet med Ordet. Gud hadde en tilveiebrakt måte å fortelle forskjellen mellom den troende og den vantro. Noen av dem sa, ”Vel, om plagene faller så vil vi bare gå til sykehuset. Hvis plagene skulle falle, vet dere hva vi vil gjøre? Vi vil gå og få tak i Dr. Jones. Han vet hvordan han skal ta seg av det.” Det virket ikke. Dog var de smarte.

⁰⁷⁸ ”Vel, dersom plagene faller, så vil vi bare gå under bakken i ei hule og lukke døren.” Det vil ikke gjøre noe godt. ”Vi vil holde oss i huset, og legge ei maske over ansiktet, og legge noe desinfiserende på den.” Det gjorde ikke noe som helst godt. Gud laget en tilveiebrakt vei. Ja. Og det var hva? Blodet. Gud brakte til veie, så enkelt som det enn kan synes, å ta blod fra et lam og stenge det på døren. Likevel, Gud sa at det var Hans vei, og Han ga ære til det. ”Alle som ikke er under blodet, dør, de førstefødte.

⁰⁷⁹ Da Noah trengte en tilveiebrakt vei til frelse for sitt hus, fikk Gud ham til å bygge en ark. De kan ha bygget en skinnbåt. Det er hva folk tenker i dag. Men dere ser at dette var en spesiell båt. De hadde antakelig båter da, som de har i dag. Men dette var en helt spesiell båt. Lytt på meg nå. Det var en Gud-konstruert båt. Og en menighet dag er på samme måte. Det er nødt til å være en Bibel-konstruert menighet.

⁰⁸⁰ Min erfaring er ikke å være det beste medlem i menigheten, men å ha en opplevelse som er konstruert ved Guds Ord. ”Disse tegn skal følge dem som tror.” En Gud-konstruert opplevelse er det eneste som kan ta meg opp. Det er den eneste ting som kommer til å ta deg opp. Jeg bryr meg ikke om hvor mange som kommer og sier, ”Se, jeg er en god Metodist, Baptist, Presbyter, eller en Pinsevern.” Det betyr ikke en eneste ting for Gud. Det må være Gud-konstruert. Og det er den Hellige Ånd ved Ordet. Og den Hellige Ånd vil aldri konstruere noe annet enn Ordet, fordi Det er den Hellige Ånd. Det var

skyggen nesten hele tiden. Det er rart at alle de bladene faller av det treet, for vi har ikke hatt noe frost.” Han sa, ”Å, det er saften som har gått tilbake til røttene.” ”Å,” sa jeg, er det hva det er?” Han sa, ”Ja.” Jeg sa, ”Hva går den tilbake til røttene for?” Han sa, ”Vel, hvis den ble her oppe, så ville vinteren drepe den.” Jeg sa, Drepe hva?” Han sa, ”Treet. Livspiren er i den saften, den går ned og gjemmer seg i røttene.” Jeg sa, ”Å,” sa jeg... Hva med...” Han sa, ”Vel, det er ikke noe uvanlig.” Jeg sa, ”Nei, det er bare en av naturens måter.”

⁰³⁷ Han sa, ”Før du fortsetter, så ønsker jeg å fortelle deg noe. Jeg hørte om en forkynner en gang som jeg skulle like å høre en gang til. Hvis han skulle komme hit til dette landet igjen, så vil jeg høre ham.” Jeg sa, ”Å? Det er fint.” Han sa, For to år siden var han over her ved Acton i en kampanje på Metodistenes Leirsted.” Og Banks kikket... Jeg snudde meg mot Banks... (Det er Broder Wood.) Han sa, ”Jeg har glemt hva mannens navn var.” Han sa, ”Han har aldri vært i landet her før.” Og han sa, ”En gammel dame (noen) som bodde omtrent en 1½ Km her oppe på bakketoppen. Hun var døende med kreft. De tok henne til Louisville som var ca 120 miles, og doktorene skjærte henne opp, og hele magen var dekket av kreft, tarmer og alt. De kunne ikke gjøre noe for henne.” Han sa, ”De sydde henne sammen og brakte henne tilbake, og min kone og jeg hadde gått opp dit hver dag. Og de kunne ikke reise henne opp lenger; vi måtte bare trekke ut stikklakenet og skifte på sengen hennes.” Han sa, ”Vi hadde gått opp der i flere uker, og sett til henne hver kveld for hun kunne dø når som helst. Hennes søster bor her tilbake over ved en annen bekk, (Det er måten dere kaller det for der nede. Det er ikke en vei, det er en bekk.) ... over en annen bekk.”

⁰³⁸ Jeg hørte noen le. Det er bare fullt av Kentuckyere her inne. Ja, over... Vel, jeg var født på hva de kaller for Little Rennix der nede. Min bestefar bodde på Big Rennix, som tømmes ut inn i Bumshell. Bumshell Creek (liten elv eller bekk) kommer rett ned til Little Rennix, som renner ut nede ved Casey's Fork og rett inn i Cumberland River. Det er bare rett over Green Briar Ridge. Det var der min mor ble født, oppe på Green Briar Ridge.

⁰³⁹ Og han sa, ”Denne kvinnen bodde over på et annet sted. Det er omtrent 20 miles herfra. Og hun kom den kvelden, og satt langt bak på dette leirstedet.” Han sa, ”Denne forkynneren... Da han var der, så ba han for de syke. Og han fortalte hvem de var, og alt om det.” Han sa, ”Denne kvinnen kom inn sent, og hun fikk ikke et av de der bønnekortene som de ga ut.” Han sa, ”Denne forkynneren snudde seg rundt til henne, og fortalte henne...” ”Du dame som sitter der tilbake, du er så og så. Og i kveld da du dro hjemmefra, så la du et lite lommeørkle i din lommebok med et blått diagram i hjørnet på den. Du har en søster ved navn så og så. Hun ligger for døden med kreft i magen. Jeg så det nettopp i et syn. Ta dette lommeørklet, og legg det på henne, og SÅ SIER

HERREN, hun skal bli gjort frisk.” Han sa, ”Og den damen... Den kvelden så hørte vi et forferdelig leven der opp på bakken. Jeg trodde at hun hadde Frelsesarmeen der oppe,” sa han, ”omtrent ved midnatt. Og vi trodde at den gamle damen døde. Men vet du hva? Jeg og min kone dro opp neste dag tidelig om morgenen for å se om vi kunne tilby trøst. Hun satt ved bordet med kaffekannen og tømte i seg kaffe og hun og mannen spiste stekt halv-måne pai til frokost.”

⁰⁴⁰ Hvor mange vet hva en halv-måne eplepai er? Jeg er bare på hjemmebane nå. Jeg elsker dem, og jeg liker sorghum sirup på dem. Jeg så på alle stedene etter sorghum sirup. Og dersom jeg kommer tilbake her igjen, så skal jeg ta med ei bøtte, for jeg kan nesten ikke klare meg uten den. Og dere vet, jeg bruker masse av den fordi jeg er en Baptist på en måte, jeg tror ikke noe på å bare sprinkle disse kakene; jeg bare døver dem riktig godt over alt. Jeg tømmer sirupen på dem. Og han sa, ”Hun spiste den.” Jeg tenkte, ”Her er det.” Jeg sa, ”Du mener ikke det.” ”Vel,” sa han, ”dra opp og se selv. Det er nå to år siden. Og ikke bare gjør hun sitt eget arbeide; hun gjør også naboens arbeide.” Dere ser, han prekte for meg nå. Mamma brukte å si, ”Gi kua nok tau, så vil den henge seg selv.” Det er omtrent riktig. Han hadde fått foten i sin egen munn denne gangen da han sa, ”Gå opp der og se.” Jeg sa, ”Se nå her, sir. Mener du at doktorene skjærte opp denne kvinnen og fant at hun hadde kreft?” ”Det stemmer.” Og jeg sa, ”Og så sydde henne sammen igjen? Så mener du å fortelle meg at den mannen over der, 15 miles herfra, så den kvinnen og fortalte nøyaktig hva som ville skje når de la lommetørkleet på? Og at denne kvinnen kom over kreften?” Han sa, ”Gå rett opp der, jeg skal si deg hvordan du kommer dit.” Jeg sa, ”Nei, nei. Jeg tar deg på ditt ord, ja, sir.”

⁰⁴¹ Jeg spiste på dette eplet hele tiden, tygget på det. Jeg sa, ”Det er et godt eple. Jeg ønsker å stille deg et spørsmål. Hva fikk den saften til å forlate treet og gå ned i røttene?” Han sa, ”Det var nødt til det, for å bevare livet for vinteren.” Jeg sa, ”Slik at neste vår kommer den tilbake og gir deg en masse med epler?” ”Helt rett.” Og jeg sa, ”Jeg vil spørre deg om noe. Hvilken intelligens får saften... Som sier, ”Her er det høst, gå ned i røttene og gjem deg. Hvis ikke, så vil vinteren drepe deg. Gå ned i røttene, og bli der inntil våren, og når den varmer opp og blir akkurat rett, så kom opp og bring flere epler for denne karen. Du vet at det er det botaniske livet. Det har ikke noen intelligens i seg selv, men fortell meg, hvilken intelligens sender det livet ned i roten av treet? Det har ikke noe intelligens i seg selv.” Han sa, ”Det er bare naturen.” Jeg sa, ”Ta da en bøtte med vann, og sett den på den stolpen her ute, og se om naturen vil ta den ned på høsten, og bringe den tilbake på våren. Skjønner du? Nei, sir. Hva er det?”

fordervet. Gud har lagt dem på hylla, og der ligger de. Det finnes ikke en bit av historien som forteller om noen som oppsto igjen. Så det er galt. Det er forbi, avskrevet.

⁰⁷² Hans Ord er alltid hva Han ønsker å se stadfestet, og det vil bare bli stadfestet på bestemte betingelser; det er når du møter disse betingelser. Dere har sett folk som kan ta Guds Ord og bare få Det til å leve for dem. Og andre kommer rett tilbake med det samme Ordet og kan ikke gjøre noen ting med Det. Det er bassert på betingelser. Det stemmer.

⁰⁷³ Se her. Jeg vil vise dere et eksempel på det i Bibelen. Israel var på vei til løfteslandet. Her kom Moab, som var eksakt den samme religion. Det var barnet til Lots datter. Legg merke til da Bileam kom ned, så var det Gud som talte til ham. Han satte ned 7 altre, akkurat slik Israel hadde 7 altre. Han la ned 7 rene ofre, okser på alteret. Det var nøyaktig hva Israel hadde. Og en annen ting, han tok 7 værere, som taler om Messias komme. Fundamentalt var begge rett. Men det var på betingelser. Amen. Han feilet i å se det virkelige Guds løfte. Det er det samme som det var ved Kristi komme. Det er samme ting det har kommet tilbake til i dag. Det er på betingelser. Det er riktig.

⁰⁷⁴ Gud gjorde hva? Lagde en tilveiebrakt vei. Job, en profet, trengte en trøster. Lytt nøye nå. Du verden, min tid er borte. Job trengte en trøster, og menneskene prøvde å tilveiebringe den tingen for ham, og de kunne ikke gjøre det. De fikk alltid Job bort fra streken, men han kom rett tilbake. Han trengte en trøster. Gud tilveiebrakte en trøster for ham, da Han ga ham et syn av Jesus Kristus. Han ropte, ”Jeg vet min Gjenløser lever,” der er bare en. ”Og på den siste dag vil Han stå fram på jorden.”

⁰⁷⁵ Husk synet...Du sier, ”Min Gjenløser.” Han viste ham Kristus. Kristus er Ordet. ”I begynnelsen var Ordet, Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og dvelte iblant oss.” Da Job, i å være en profet... Hør nå. Job, i å være en profet, Herrens Ord kommer til hva? Profeter. Absolutt. Det er hva Ordet kommer til. Det er hvordan du vet om de er profeter eller ikke. De blir i Ordet. Ordet blir åpenbart til profeten, og Job var en profet. Han kunne ikke se enden. Men da han så Ordet, og i å være en profet, så sa han, ”Jeg vet min Gjenløser lever,” etter at menigheten feilet, etter at alle ting hadde feilet. Til og med hans elskede kone hadde sviktet ham og...?... hun sa, ”Hvorfor går du ikke bare videre og forbanner Gud, og dør, Job?”

⁰⁷⁶ Han sa, ”Du taler som en tåpelig kvinne. Herren gav; Herren tok. Velsignet være Herrens Navn.” Og tordenen begynte å brøle, og lynet blinket, Guds Ånd kom over profeten, og Han så Ordet. Så sa han, ”Jeg vet min Gjenløser lever. Og på den siste dag vil Han stå på jorden. Om hudormen ødelegger dette legeme,

slipper du å bekymre deg lenger. Du ser at Bibelen lovet det, stå rett der og rop inntil du får det. Dersom et lite barn ser en liten kake, og han vil ha den, så bare roper og roper og roper han, og sparker og skriker og hyler til han blir rød i ansiktet. Hans mamma gir ham kaken, og alt er over. Ser dere? Han fikk hva han så, hva han ville ha. Hvis han ønsker å slikke på iskremen din, så vil han bare fortsette å mase til han får gjøre det. Skjønner dere?

⁰⁶⁸ Vel, det er hva vi skulle gjøre. Hvis jeg ser et løfte i Bibelen som er Guds Ord, da bare står jeg der og roper ut inntil Gud gir det til meg. Og Han vil gjøre det for å få deg ut av Hans hender. Ser dere? Det ville være i det naturlige. Men Han vil at du skal gjøre det. Han liker at du spør. "Be om rikelig så din glede kan bli fullkommen." Ja, ja. Rop inntil Ordet er stadfestet. Nå, venner, la oss se litt på det i noen øyeblikk. Rop inntil Ordet er stadfestet. Vanskelighetene med det er, at vi får ei kake og tror at det er alt som er. Der er et helt bord fullt. Vi får så vi kan tale i tunger; og vi sier, "Å, broder, der er det." Å, nei. Det er det ikke. Det er bare noe av det. Det stemmer. "Å, jeg ble glad nok til å rope." Det er litt mer av det, med der er en hel masse mer av det. Bare fortsett å rope inntil... Det er Guds tilveiebrakte vei for Hans folk. Guds tilveiebrakte vei er alltid å ta Hans Ord og holde på Det inntil Det er stadfestet for deg. Følger dere meg? Hold fast på løftet til det er stadfestet for deg.

⁰⁶⁹ Og husk, jeg er på opptak om dette... Hvert eneste Guds løfte i Bibelen er på betingelser. Bare fordi du tror det er der får det ikke til å skje. Fariseerne og Sadduserne var like så religiøse med disse sakramenter som de bare kunne være. Men Gud sa, "De stinker i Min nese." Dere ser, der var ingen oppriktighet. Der var ikke noe med det slik det skulle være. Du blir nødt til å komme på grunnleggende løfter med din mentale holding til det.

⁰⁷⁰ Se på disse 400 prestene den dagen, eller profetene som Akab hadde der ute. De sa, "Ramot-Gilead tilhører oss. Josva delte opp dette ved den Hellige Ånd, og nå har Syrerne fått det." En profet sa, "Se nå her. Det er fundamentalt rett." Han var en ekte Baptist, og han sa, "Det er nøyaktig sant. Det er et fundamentalt løfte. Det landet tilhører oss." Så han lagde seg to store horn og sa, "Dra opp dit og skyv Syria rett av. Det tilhører Israel." Det stemmer. Det var fundamentalt rett.

⁰⁷¹ Men hva sa Mika? Jeg så Israel spredd som får uten hyrde." Ser dere? Hyklerin Akab der nede, lot Jesabel drive ham omkring og gjøre alle slags ting... Det ekte Guds Ord som kom gjennom profeten hadde forbannet den tingen. Og hvordan kunne Gud velsigne hva profeten hadde forbannet i Herrens Navn? Ser dere? Det går ikke. Uansett hvor religiøs vår nasjon er, hvor mye bakgrunn vi har, tingen er fordervet. Det er ødelagt. Uansett hvor stort vårt organisasjonsliv er i kirken, vi tror på det, det er all right. Men tingen er

⁰⁴² Det er Guds tilveiebrakte vei. Det bare virker på den måten Gud tilveiebringer for det. En liten røst sier, "Kom deg ned i røttene," og ned går den. Den gjør det uten intelligens. Det er hva vi burde gjøre ved at den samme Gud taler til oss? Vi har en rett til å avvise eller til å akseptere. Og for det meste så avviser vi. Treet kan ikke avvise. Det kjenner bare en rutine; det er å adlyde sin Mester. "Vel," sa han, "jeg har aldri tenkt på det før." Jeg sa, "Jeg skal fortelle deg. Tenk på det en lang stund, mens vi går og jakter. Og når jeg kommer tilbake, så fortell meg hva som sier til saften at den skal gå ned i røttene og bli der for vinteren, og så komme tilbake igjen neste vår. Når du finner ut hvilken intelligens som kontrollerer det livet i treet, og sier, 'Gå ned i roten, og kom tilbake,' så skal jeg si deg at det er den samme Intelligens som fortalte meg å gå og legge det lommestørkleet på kvinnen, så skal hun bli frisk." Han sa, "Fortelle deg?" Jeg sa, "Ja, sir. Hva var den mannens navn? Husker du? Han sa, "Jeg kan ikke komme på det." Jeg sa, "Var det ikke Branham?" Han sa, Jo, det var det." Jeg sa, "Jeg er Broder Branham." Og der på stedet sto han opp, tok tak i mine hender, og sa, "For første gang i livet, ser jeg hva du mener." Jeg ledet han til Kristus.

⁰⁴³ I fjor var jeg der nede, og han hadde gått bort. Det var Guds nådegaver. Der satt hans hustru under et tre og skrelte epler av det samme treet. Jeg gikk opp og sa, "Kan jeg gå og jakte?" Hun sa, "Vi tillater ikke noe jakting." Jeg sa, "Unnskyld, men jeg trodde at jeg hadde tillatelse." Hun sa, "Hvem skulle du få tillatelse fra?" Jeg sa, "Mannen din." Hun sa, "Min mann er død." Jeg sa, "Han døde ganske nylig, gjorde han ikke?" Hun sa, "Ja. Han ga aldri folk tillatelse." Jeg sa, "Ute under dette epletreet... I fjor var jeg her nede, og vi snakket om dette treet." Hun sa, "Er du Broder Branham?" Jeg sa, "Ja." Hun slapp eplegryta og hun sa, "Broder Branham, han døde i Jesu Kristi seier, dette var hans siste vitnesbyrd.

⁰⁴⁴ Hva var det? Bare i å se, og ikke prøve å gå gjennom all matematikk om hvordan det skjer, men bare en enkel liten ting, å se Gud skaffe fram en vei, og noe som bevarer på veien. Den samme Intelligens som vil si til et dumt tre, "Gå ned og gjem ditt liv," den samme Intelligens var Den som viste et syn av kvinnen. Og han fanget det. Og han kunne ikke fornekte den ene eller den andre. Der sto treet, og der var kvinnen. Amen, og det er Guds tilveiebrakte vei.

⁰⁴⁵ Heller ikke har de funnet en bedre vei for en kylling å komme ut av et eggeskall på, enn å hakke dens vei ut. De har ikke funnet noen bedre vei. Vitenskapen har aldri vært istand til å produsere noe annet. Hvis du knekker egget for å ta ham ut, så vil det drepe ham. Han vil dø. Han må følge Guds tilveiebrakte vei for å leve. Amen. Og det virker på mennesker også. Han er utstyrt. Har dere lagt merke til kyllingen når han kommer ut av egget? Han har et

ekstra lite nebb, en liten risper. Og denne lille fyren der inne, som livet begynner å komme, nikker med sitt lille hode. Hva gjør det? Den lille risperen klorer i skallet, og gjør det tynt. Og som han får litt mer liv, så begynner han å hamre med den lille tingen. Og når han er ute av skallet, så trenger han det lenger. Det bare faller av.

⁰⁴⁶ Og det er en beskyttelse for enden av nebbet hans. Hvis ikke det var slik, så ville han ha et deformert nebb, og han kunne ikke ta opp sitt korn. Å, du. Det er Guds tilveiebrakte vei å overleve på. Gud fikser ham opp slik at han kan komme ut derfra. Der er ikke noe bedre vei. Noe annet ville drepe ham. Han må komme Guds tilveiebrakte vei. Hvis du prøver å fabrikke en måte eller tenke ut en måte, så vil du drepe den. Det er hva som er i veien med den Kristne menighet i dag. Den har prøvd å akseptere en fabrikkert vei, i stedet for å hakke sin vei gjennom til Guds Kongerike. Den har prøvd en annen vei, og det vil ikke virke. Du dreper din tålmodighet. Du dreper din baby, Guds baby, ved å prøve på og fabrikke en annen måte.

⁰⁴⁷ ”Å, det er ikke noe behov for denne her pipingen, og gråting. Der er ikke noe behov for alt dette, og alt det.” Å, jo da, det er det. ”Der er ikke noe behov for å dø.” Med mindre der er en død, så kan det ikke bli noen fødsel. En fødsel kommer bare ved dødens substans. ”Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, så blir det bare det ene kornet.” Det må råtne, og gå inn i forråtnelse. Og så fra den forråtnelsen kommer livet fra. Ingen annen vei vil virke. Det må råtne først. Vi må dø til oss selv og bli født på ny av den Hellige Ånd. Nei, de har ikke funnet ut noen bedre måte for en kylling å komme ut av skallet på, enn å hakke sin vei gjennom. Det er Guds tilveiebrakte vei for ham, og han er utstyrt til å gjøre det. Gud ville ikke tilveiebringe en vei uten å skaffe et redskap for det. Så Han tilveiebrakte måten, og redskapet for kyllingen til å løsrive seg selv. Amen.

⁰⁴⁸ Heller ikke har de funnet noen bedre måte for ender og gjess i å komme til sør fra nord, enn å sverme og så fly deres vei ned. Ingen annen måte. Dere ser, før de flyr sørover, eller flyr fra sør og nordover, så svermer de først. Før de forlater sine marker eller hjem til et nytt hjem, så svermer de. Bier gjør den samme ting. De svermer. Det er naturen. Hva er det? De har en vekkelse. Alle svermer og kommer sammen. Du har aldri hørt slikt leven i hele ditt liv. Og før vi kan forlate dette bosted til et nytt, så blir vi nødt til å sverme i en vekkelse. Å, kom rundt en gjeng med ender og gjess, så har du aldri hørt så mye skravling i hele ditt liv. Hva er det de har? En vekkelse. De er iferd med å ta av i luften. Amen. Det er hva vi trenger i dag, en svermende vekkelse; ikke på noen annen måte, ikke medlemsskap. Gud regner ikke med flertallet, men Han regner med oppriktighet på Sin tilveiebrakte vei.

var alt. Ser dere? Nei, nei. Han ropte ut, ”Herre, frels meg.” Amen. Og den evige hånd strakk seg ned og tok ham opp igjen. Hvorfor? Fordi han ropte ut. Det er hva som er i veien med menigheten. Vi ligger ikke der lenge nok; vi roper ikke lenge nok; vi holder ikke fast til det. Hvis en liten baby vil ha noe så vil han sparke, og rope til han blir rød i ansiktet. Vi er redde for at det vil ta (Hva er det dere kaller det?) mascara, (øyesverten) bort fra våre ansikter, eller hva enn det er, denne malingen. Bare få hva du trenger fra Gud, så vil du ta det bort uansett. Dere trenger ikke å være bekymret om det. Dere vil rote til håret, men det gjør ingen forskjell. Nei, sir.

⁰⁶⁵ Gud forventer ikke at vi kommer til Ham med noen intellektuell tale. Jeg husker at jeg prøvde det da jeg prøvde å bli frelst. Jeg ville skrive et brev til Ham og legge det ut i skogen, for jeg visste at Han ville komme gjennom skogen, og jeg fortalte Ham at jeg var skamfull over meg selv, og jeg ville ikke gjøre det. Jeg kom meg ned der for å be, og jeg sa, ”La oss se nå. Jeg så et bilde en gang, hvor de holdt hendene slik.” Jeg sa, ”Herr Jesus...” Kanskje burde jeg gjøre det slik. Jeg sa, ”Herr Jesus, ville Du komme og hjelpe meg? Jeg er en synder. Jeg ønsker å snakke med Deg et øyeblikk.” Der var ingen som kom. Jeg foldet mine armer, og jeg sa; ”Herr Jesus, vil Du komme hit? Jeg hører folk si ’Gud snakker til meg.’” Jeg sa, Herr Jesus, vil Du komme hit? Jeg vil snakke med Deg.”

⁰⁶⁶ Det er da djevelen kommer på scenen. Det er måten han gjør det på. Han kan fortelle deg at du har smerter i dine knær. ”Du trenger ikke å spørre.” Ser dere? ”Vent, du kan få det i morgen kveld.” Han er alltid omkring når du ikke er rede. Så sa han til meg... Dra fordel av hva han sier. Dra fordel av det. Han sa til meg, ”Vet du hva? Du er allerede 19, 20 år gammel.” han sa, ”Du er allerede 20 år gammel. Du har ventet alt for lenge.” Jeg sa, ”Å, Gud, jeg har ventet alt for lenge. Herre, Til og med Du vil ikke høre på meg, men jeg vil fortelle deg likevel. Jeg har alltid ønsket å gjøre dette.” Å, broder, det brakte Ham på scenen. Ser dere? Hva var det? Jeg ropte ut. Ganske enkelt ropte ut. ”Herre Jesus, Du lovet det, Herre.” Han kom på scenen. Det er måten å bringe Ham på scenen. Du er bare et barn. Rop ut etter det. Ikke prøv å si, ”Vel, et eller annet,” en slags stor skrevet bønn som du har trent på i en time eller to. Det vil ikke gjøre noe godt. Slik som de sier, ”Sa du en bønn?” Nei. Det er synd å si en. Du må be en. Ikke si en; be en. ”Si en bønn for meg.” Jeg sa, ”Ikke gjør det for meg. Du kan be for meg, men ikke si noen bønn.” Nei, sir. Nei, bare be for meg. All right.

⁰⁶⁷ Rop etter dine behov. Det er Guds tilveiebrakte vei. Forklarte ikke Jesus det da Han sa til den urettferdige dommer, for kvinnen som ropte dag og natt? Hvor mye mer vil ikke den Himmelske Far gi dem Ånden som roper etter den dag og natt? Søk. Fortsett å søke. Bank på, fortsett å banke på. Bare fortsett til Han åpner. Hold ut med det. Rop til det lovede Ordet er stadfestet. Da har du det. Da

å klare denne flyturen. Når han fanger opp noe nede på bakken, så vil dere se ham sveve til siden og ned kommer han. Hele gruppen vil komme rett ned, for bare å ha et gastronomisk jubileum. Og han vil ”kvakke”, og opp i luften bærer det mot sør igjen. Det stemmer. Det er Guds leder... Guds leder for endene.

⁰⁶⁰ Jeg ønsker å si noe annet. Dere vet, de har aldri vært i stand til vitenskapelig å finne en bedre måte for en baby til å få hva den vil ha enn å rope etter det. De kan ikke utdanne ham til å grynte. De kan ikke utdanne ham til å snakke så raskt. Men vet dere hvordan han får tak i det? Han bare tare tar Guds tilveiebrakte vei for det. Han roper etter det, hyler, og sparker, og skriker til han får det. Ser dere? Det stemmer. Det er Guds eneste vei, å rope etter det. De kan ikke finne noen bedre måte enn Guds tilveiebrakte vei. Det stemmer. Bare la det gå.

⁰⁶¹ Og disse naturlige ting... Jeg stoppet i Tyskland for ikke lenge siden, og jeg talte til en stor gruppe med mennesker. Jeg sa, ”Hva er i veien med dere Tyskere? Dere vet, jeg kom gående nedover veien, og en hund gjødde. Han gjødde på Engelsk.” Og jeg sa, ”En mor prøvde å berolige sin baby der ute ved bilen for en liten stund siden, og han gråt. Han gråt på Engelsk.” Jeg sa, ”Hva blir vi alle så engstelige for? De går Guds tilveiebrakte vei. Og vi kom fra et Babelsk tårn, og ble engstelige. Det stemmer,

⁰⁶² ...?...Guds tilveiebrakte vei er den beste vei. De vet ikke om noen bedre vei for en baby til å få hva han ønsker enn å rope etter det. Som Dr. Bosworth brukte å si, ”Det barn som roper høyest får den beste oppvarning,” og det er måten det er på. Det gjelder for Guds barn. Jeg kan sammenligne det for dere. En mann står opp, tygger riktig godt på sin tyggegummi og sier, ”Far, jeg er her i kveld. Om Du vil gi meg den Hellige Ånd, så er jeg her. Om Du vil helbrede meg, så sitter jeg her. Men hvis Du ikke vil, så er det i orden. Det er Din vilje, Herre. (Han har alt skrevet viljen, her i Bibelen.) Dette er Din vilje. All right. (Dette er Hans vilje, rett her.) Og hvis du vil at jeg skal ha den, så vil jeg ha den. Men hvis Du ikke vil, så er det i orden.” Du vil aldri komme noe sted.

⁰⁶³ Men la denne komme og rope ut slik som Buddy Robinson. Han stanset midt ute i maisåkeren; tjoret eselet sitt og sa, ”Herre, dersom Du ikke gir meg den Hellige Ånd, når Du kommer tilbake så vil Du finne en haug med bein liggende rett her. Jeg blir her inntil jeg får Det.” Det er noe helt annet. Gud anbefaler alltid Sitt folk, Hans troende barn, til alltid å gå på Hans tilveiebrakte vei. Det er Guds idé å anbefale Sine barn Sin tilveiebrakte vei, at dere roper etter hva dere trenger. Han vil at dere skal rope ut.

⁰⁶⁴ Da Peter begynte å gå på vannet, så tenkte han at han gjorde det ganske bra. ”Ser dere hvor stort jeg gjør det?” Han begynte å synke. Han sa ikke, ”Vel, jeg antar at det sviktet,” og så gikk det til bunns... noen få bobler kom opp og det

⁰⁴⁹ De har aldri funnet noe annet som kan ta dets plass. Det kunne ikke være en bedre vei. Hva om vitenskapen ville si, ”Stakkars små ender, vi ønsker ikke at de skal sverme mer. Før de er klar til å sverme så skal vi kaste et nett over dem. Og vi skal drive dem rett inn i et bur, og så skal vi bringe dem sørpå.” Det er akkurat som å jage dem inn i en slags organisasjon, eller noe, dere vet, å bure dem sammen et sted. Slik som på vei til slakteren, han vet at han skal til slaktehuset når han kommer inn i et bur. Men når han drar Guds tilveiebrakte vei, så er han langt borte fra det. Kanskje jeg ikke burde ha sagt dette. Jeg mente ikke på noen måte å være krenkende imot en organisasjon. Men dere vet hva jeg mener. Å, det er ikke noen måte å gjøre det på. Du kan ikke løpe inn i en organisasjon og bure deg selv inn, og si, ”Jeg er Metodist,” eller ”Baptist,” eller noe. Det er ikke hva det er. Nei, nei. Du blir nødt til å sverme. Det stemmer. Du må komme til et sted hvor du kan hakke deg selv gjennom. Men om de kommer inn i dette buret, så vet de at de er på vei til slaktehuset.

⁰⁵⁰ Hva om du kunne drive dem alle inn i et bur og bringe dem sørpå, og slippe dem løs. Og så, før de rakk å sverme kaste et nett over dem, ”Vi tror ikke på mirakeldager.” Ser dere? ”Dere små ender, dere kan ikke fly mer. Det der var for ender i en annen tidsalder.” Så lenge som Gud skaper ei and, så skaper Han dem alle like. Og hvis Gud lager en vei for ei and å dra, så er det slik alle endene drar. Vet dere hva det ville gjøre? Det ville til slutt ta liv av den anda. Han ville bli så svak, vingene ville ikke vokse ut rett. Han kunne ikke fly mer. Det er akkurat som hans gårdplassfetter; bare mage og ingen and. Han har ingen vinger å fly med. Det stemmer. Skjønner dere? Han ville bli like svak som sin fetter, hans denominelle broder som ikke drar noe sted. Det stemmer. Det er alt han ville bli, en gammel svekling. Han ville ikke vite noe om det å fly i det fri. Amen.

⁰⁵¹ Det er hva som er i veien i dag. Vi prøver å bure dem inne, og forteller dem at miraklenes dager er forbi, og at han ikke kunne stole på seg selv, eller få sine føtter opp av bakken, for det ville drepe ham. Han kunne ikke leve særlig lenge. Men vet dere hva den lille anda ville si, dersom den kunne snakke tilbake, ”Nei takk.” ”Å, der er lett. Du behøver ikke å gjøre noe. Du kan opptre akkurat slik du ønsker å gjøre.” Han ville si, ”Takk. Jeg opptre slik jeg ønsker, fordi der er noe inni meg som beveger seg. (Amen.) Og jeg må opptre slik jeg ønsker.” Og hvert menneske som er født av Guds Ånd har noe som beveger seg inni ham. Ham må fly i det himmelske med følelser, med noe som gjør det virkelig. Den lille karen ville tilslutt bli som en kylling, en huslig fugl. Han kunne ikke få sine føtter opp av bakken lenger. Så hvis kyllingen kunne fortsette å fly i luften, da kunne han dra øst, vest, nord, og sør, og se ting.

⁰⁵² Og en annen ting. Han ville ikke klare det. Fordi, på veien ned fra Canada, så plukker han opp forskjellige slags materialer, mat som han ikke ville få hvis du

hadde ham i et bur og bare matet ham med mais hele tiden. Kan dere lese mellom linjene? Du bare setter ham over der, slik at han bare kjenner Apostlenes trosbekjennelse (såkalt), og hvordan å gå til Søndagsskole, og det er omtrent alt som er: betale forkynneren, og leve slik han ønsker.

⁰⁵³ Men, å du, når du er på vingene... Amen. Du plukker opp mer enn din denominelle trosbekjennelse. Du plukker opp vitamin... den åndelige vitamin som bygger legemet fullt av muskler, med vingefjær som kan løfte deg opp og vise deg ting som skal komme: den Hellige Ånd. "Når Han, den Hellige Ånd kommer, så vil Han vise dere disse ting, åpenbare disse ting Jeg har fortalt til dere, og vise dere ting som skal komme." Ja. Nei, dere kunne ikke bure ham inne. Det ville ikke virke. Nei. Hvis dere setter ham i bur, så er han på vei til slakteren.

⁰⁵⁴ Heller ikke kan mennesket finne noen bedre kurs enn hva han kan. Du kan kanskje gå og si, "Nå, Mr. And, jeg skal fortelle deg noe. Du tar feil kurs. Du må dra over hit, du må om dirigere deg selv. Dra ned over kysten her, det er bedre enn den veien du drar." Det vil ikke virke. Nei. Nei. De tenker at de vet en bedre kurs enn Guds tilveiebrakte kurs for dem. Men de vet det. Eller kunne dere velge en bedre leder for dem enn den Gud-utstyrte leder som Gud har gitt dem? Mennesker vil aldri være istand til å velge en biskop, eller en organisasjon, eller noe annet som kan ta plassen til den Hellige Ånds lederskap for menigheten. Der er ikke noen annen ting som kunne gjøre det. Det er Guds tilveiebrakte vei. Gud laget en vei for dem: en leder, en inspirert leder. Og den lederen er inspirert. Jeg har sett på dem mang en gang, når jeg tar en tidelig jaktur etter (fjell) sau eller noe, når du må dra opp i fjellene tidelig. Det har ikke vært noe frost ennå, men kanskje lite granne snø vil toppe fjellet. Når den kalde vinden vil feie ned over fjellet, så er der en naturlig leder iblant dem, som vil komme seg rett ut på vannet slik som det, og tute fire eller fem ganger, og der kommer svermen. Ja, sir. Alle kjenner ham. De kjenner ham på måten han tuter på. Å, du.

⁰⁵⁵ Dere vet hva jeg talte om i går kveld, om Evangeliets basun, hvis den gir en uklar lyd... Han gir ikke en uklar lyd. De er ekte ender. De kjenner lyden av ei and. Hva om du satte ei perlehøne ut der eller en kalkun? Hans kvakking ville ikke lyde rett. De kjenner lyden til en leder. Og menigheten burde kjenne den. "Har en form for gudfryktighet men fornektet dens kraft: fra slike..." Ikke la dem lede. "Oppblåste, slike som elsker sine egne lyster høyere enn Gud, forrædere, baktalere, uten selvtukt, foraktere av dem" ender som kan fly. Skjønner dere? Ser dere hva jeg mener? De kjenner den Evangelie-lyden. "Mine får hører Min røst. En fremmed vil de ikke følge." Gud beviser at det alltid er rett.

⁰⁵⁶ Legg merke til at du kunne ikke velge for dem. Hva om du gikk ut der og sa, "Vent et øyeblikk, små ender. Dere tar sannelig feil. Her er en fin andrik. Å, du, han ser kongelig ut iblant dere. Vet dere hva jeg vil gjøre nå? Jeg vil tømme litt vann på toppen av hodet på ham, og jeg skal innvie ham. Jeg vil gjøre ham til Kong And. Jeg vil sette en krone på ham, og kle ham annerledes, slik at dere alle vil kjenne ham. Følg alltid denne karen her, for han er kultivert." Slipp ham løs på tjernet. Han kunne kvakke så mye han bare ville. Hver eneste and ville snu ryggen til ham, fordi han gir en uklar lyd. Ja. Men la denne lille anda som Gud utvalgte til å være lederen, la ham kvakke, og se alle sammen sverme til en vekkelse. "Hvor åtselet er, der vil ørnene samles." Han vet alt om det. Ser dere? Han har en tilveiebrakt vei, og endene kjenner den. Det er alt for ille at ikke mennesket gjør det. Det er slik det skjer.

⁰⁵⁷ All right. Dersom han er den inspirerte lederanda, så vil han bringe dem til Guds tilveiebrakte sted. Og om vi bare ville lytte på hva Lederen sier, den Hellige Ånd, så vil Han bringe oss tilbake til Ordet igjen. Det er Guds tilveiebrakte vei. Vi trenger ikke trosbekjennelser langs veien, og denominasjoner, og villgrass. Der er et bestemt andegrass og ting som endene spiser på reisen ned. Der er mat som himmelbundne skapninger spiser på veien. Og det er, "Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn." Skjønner dere? Denne andelederen vil lede dem til Guds tilveiebrakte vei direkte til Louisiana, hvor en av disse andre ikke ville vite hvor han dro, han ville komme opp der og sirkle omkring.

⁰⁵⁸ Jeg leste i ukebladet "Life" for tre til fire år siden, hvor der var en gammel gasse satte i gang med en flokk der oppe. Han gjorde krav på å være en leder. Og før du visste ordet av det, endte de opp i England og har aldri kommet tilbake. Det stemmer. Så de må passe på hva slags and, eller gasse de følger. Disse kanadiske tutere (gjess) kommer over der i England, og de svermer over alt. Men de vet ikke veien tilbake. Å, du. Det er alt for ille at menigheten også har spilt den rollen en hel masse, og fulgt av sted til et sted, og de vet ikke hvordan de skal komme tilbake. "Jeg hørte bestemor si at hennes bestemor skulle ha sagt at de brukte å ha helbredelsesmøter i menigheten. Men miraklenes dager er forbi," du lar noen lede deg bort på det gale sporet. Det er bedre å følge Guds inspirerte vei. Det er den eneste vei.

⁰⁵⁹ Legg merke til denne lille anda... Ingen har noen gang klart å gi dem kursen annerledes. De vet at denne lille lederen vil lede dem nøyaktig til Guds tilveiebrakte sted. De vet at han vil gjøre det. Han er Guds tilveiebrakte redskap. Han har sine antenner ute hele tiden, slik vi burde ha, våre åndelige antenner, til å fange opp Ånden med. Vi finner ut at han vil gå opp i luften, høyt opp i luften, med sin antenne ute. Han vet hva slags mat som disse små endene må leve av for